ஶ்ரீ

ஶ்ரீராமஜெயம்.

2415
2915
894.811

வித்வசிரோமணியாகிய

புகழேந்திப்புலவரவர்களியற்றிய

சித்திராபுத்திர நயினார் கதை.

ஐதிகப்படங்களுடன்.

இஃது

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

OFFICE OF THE REGISTRAR
No.
30 JUL 1929

இட்டா - சக்கரபாணி நாயுடு

அவர்களால்,

சுந்தரம் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1929. [அணு 8

பதினெண் சித்தர்களில் மஹாமகத்துவம் பொருந்திய

போக மஹா முனிவர் அவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

போகர்சப்தகாண்டம்

7000-பாடல்.

மஹா மகிமை வாய்ந்த சித்தர்களுள் நாற்பத்தெண்முனிவர்களும் நவகோடி ரிஷிகளும் ஜீவர்களின் பேரில் உள்ள காருண்யத்தால் இருபத்தொருலட்சம் கிரந்தங்கள் செய்தருளினர் அதில் ஒவ்வொரு கிரந்தத்திலுள்ளும் அநேக மகத்துவங்கள் நிறைந்துள்ளன. போகர் சப்தகாண்டமாகிய இந்நூலில் அநுபவவைத்திய முறைகளும், வாதமுறைகளும், சரக்குகளின் கட்டுகள், கற்பங்களின்முறை, உப்பு வகைகளின் கட்டு வகைகளும், பாஷாண வகைகளும் போகர் தம் சமாதியில் விளங்கியதும் ஆகிய இவைகளை யெல்லாம் விரிவாகயெழுதி அச்சிட்டிருக்கின்றது.

இதன் விலை ரூபாய் 4 0 0

இ-டா-பார்த்தசாரதி நாயுடு அண்டு சன்ஸ்,
சௌகார் பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

சித்திராபுத்திர நயினார்கதை.

30 JUL 1929

காப்பு.

அத்தனும் அயனுமாலு மானநல்ரிஷிகள்தேவர்
நித்தமும்பலாபலன்கள் நெறியுடன்தெளிவதற்குச்
சித்திரபுத்திரனுர் செனித்ததோர்கதையைப்பாட
மத்தகமுகமுந்தொந்தி வயறுநங்காப்பதாமே.

வெண்பா.

சீர்கொண்டபூதலத்திற் சித்திரபுத்திரன்கதையை
பார்கொண்டசெந்தமிழ்ப்பாடவே—ஏர்கொண்ட
வார்பூத்தகோலமுலை மாதுமையாளீன்றெடுத்த
கார்பூத்தகுஞ்சரமே காப்பு.

விருத்தம்.

ஆனைமுகமு மொருகொம்பு மகன்றமார்புஞ் சிறு கண்ணும், பானைபோலப் பெருவயிறும் பாங்கார்பூணு நூலழகும், தானேதோன்றி எனதுளத்திற் றயவாய் வாழும் விநாயகனே, நானேயுனது பதந்தொழுதே துவிதுதிப்பாய் கணபதியே.

நூல்.

திருமகிழ்ந்துவாழுமந்தச் சித்திரபுத்திரர்கதையை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனேமுன்னடவாய்
விக்கினவிநாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திக்கணபதியே தூயவனேமுன்னுதவாய்
கர்த்தனருள்பெற்ற கணபதியேகாத்தருள்வாய்
சத்திக்கணபதியே தையலுமைபுத்திரனே
எத்திசையும்போற்றும் இறையோன்திருமகனே
பத்தியுடன்தொழுவோர்க்குப் பாவங்கள்தீர்த்தவனே
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் செப்பவருள்செய்வாயே

சீராகவாழுஞ் சித்திரபுத்திரர்கதைக்கு
நேராகவந்துதவு நீலமயில்வாகனனே
அந்தரியேதாயே அயனாரிடத்திருக்கும்
சுந்தரியேவெள்ளநிரச் சோதியாய்முன்னுதவாய்
பத்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
யுத்திமிகவுண்டாகப் பொற்கொடியேவந்துதவாய்
பத்தியுடன்யானும் பாடுகிறேனிக்கதையை
ஆதிபரனும் அச்சுதனும்வேதாவும்
நீதில்லாமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
எல்லோருமாக யிருக்குமோர்நாளையிலே
சித்தமகிழ்ந்து செப்புவார்சுரரும்
நன்றுதீதுதெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
ஈசனருள்பெற்ற எமதருமர்தன்னிடத்தில்
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியம்செய்தவரைப் பூதலத்தில்வாழ்பவரை
எண்ணரியபாவ மியற்றினோர்தங்களையும்
ஒன்றுந்தவறாம லுள்ளபடிதானெழுத
வெற்றிபுனைநற்கணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
அந்தரிநாட்டுக்கான அதிகாரியாங்கணக்கர்
முத்திபுரநாட்டுக் கெங்குமுதற்கணக்கர்
நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
எட்டுப்புரத்தில் எழுதுமொழிநற்கணக்கர்
நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயகனார்
பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
தன்னை நினைத்தவர்க்குத் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
இன்னிலத்தில்செல்வம் மிசைவாகத்தானருள்வார்
நல்லதிருக்கதையை மானிலத்திற்பாடுகிறேன்
எல்லோரும்நீங்க ளியல்பாகத்தான்கேளும்
உத்தமனார்தன்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
அத்தன்திருக்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
மன்னவனார்தன்கதையைமகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
தென்னவனார்தன்கதையைதினமும்வந்துகொண்டாடி
[illegible]னார்தன் கதையைப் பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
பார்வேந்தன்தன்கதையை பண்புடனேகேட்டவர்கள்
சித்திரபுத்திரன்கதையை சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
உத்திரங்கள்சொல்லாம லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்

புத்திரனற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதான்வாழ
வேணுமென்றயீசுரனுர் விஸ்தாரஞ்செய்தகதை
இனிமேல்நடத்துகிறோம் இப்போதுசெய்யும்வகை
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராற்பவுரணையில்
விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுதானுடுத்தி
புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையு மன்பாகத்தான்கொடுத்து
பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
தோரணங்கள்கட்டித் துலங்குமேற்கட்டிகட்டி
வித்தைவிநாயகரை விரைந்துமேதான்போற்றி
செய்யும்வகையதற்கு சிறக்கவேவைத்தபின்பு
பூரணகும்பம் பொன்னின்குடத்தில்வைத்து
வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
தெட்சணைகள்வைத்து திருமாலைகள்சாத்தி
சந்தனக்குங்குமம் சங்கையுடனேசாத்தி
வாழைக்கமுகுடனே வான்கரும்புதானிருத்தி
பொன்னின்விளக்குவைத்துப் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
வாழையிலைபரப்பி வைக்கும்வகைகனிகள்
வாழைப்பழமும் வழுக்கைப்பலாச்சுளையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ள நற்கனியுந்
தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலி நற்பழமும்
விளாங்கனியுஞ்சர்க்கரையும் விரவிமிகப்படைத்து
கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்
கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம்
தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
கரும்போடிளநீரும் கற்கண்டுநற்கனியும்
பொருவிளாங்காயுடனே பிட்டமுதுஎள்ளுருண்டை
கொழுக்கட்டைதேங்காய் கொண்டுவந்துதான்படைத்
தோசைவடையிட்டலியுந் தோன்றுமிகப்படைத்து
அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
பாயசம்பாணகமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
அன்னமிகசமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
அடைக்காயும்வெள்ளிலையு மன்பாகத்தான்படைத்து
அத்தனுர்தம்பருனால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுவித்து

நைவேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்து
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்.

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன் றன்பாதஞ்
சங்கையாய்த்தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றிசெய்ய
மங்களமாகவாழ்ந்து வந்தெனக்கருளுநாதா
யெங்குமா நிறைந்தாய் நீயு மிறையவாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

இப்படிக்கு கணபதியை தோத்திரஞ்செய்து அருச்சனை நைவேத்திய முதலானதுஞ்செய்து தூபதீபங் கொடுத்து அப்பால் மேற்படி கதையை நடத்தவேண்டியது.

நடை.

சங்கரனார்மெச்சத் தானெழுதுமெய்க்கணக்கர்
சித்திரபுத்திரனைச் சீருடனே தானிருத்தி
பீதாம்பரஞ்சாற்றி பெருந்தவட்டஞ்சாத்தி
சீதனங்களான செண்பகமுந்தான்சாத்தி
சுத்தாத்தியுள்ளதெல்லாந தோன்றமிகச்சாத்தி
அறிவால்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெள்ளியிலையோடும் விளங்குமடைக்காயும்
உள்ளமகிழ்நைவேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்து
புத்தகத்திலேயுடிலங்கும்பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடனேபடைக்க எல்லோருமிக்கதையை
தெண்டனிட்டேயிக்கதையை செப்பவேணுமென்று
பத்தியுடன் கேட்கப் பகர்தலுற்றவிக்கதையை
ஓங்குபுகழ்மாதர்மைந்தர் உண்மையுடன்கேழ்க்கச்
சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேழ்க்கலுற்றார்
நல்லவுளமுருகிக் கருத்துடனே கேழ்க்கலுற்றார்
மன்னனும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வாழ்க
மலடிகளெல்லா மனமுருகித்தான்கேட்க
அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
புண்ணியங்கள்செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்

நல்ல நினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
கதைமுழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைப்பதம்பெறுவார்
வந்தவகைக்குறைவு நீங்குமென்றீசுரனார்
பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
நச்சுதாய்ப்புல்லியர்கள் நடுக்கேடுசெய்தவர்கள்
கன்னிகளாயுள்ளார் கணவனுரைதப்பினவர்கள்
பிச்சையிட்டுண்ணாத பெருப்பாவியானவர்கள்
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
உற்றுநின்றுகேட்டு வுறவைமுறித்தவர்கள்
பலநினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
பெற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மகாபாவி
பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்
சண்டையிட்டுநித்தந் தன்பேச்சைமேலிடவே
கொண்டவனைப்பேணாத கொடும்பாவியானவர்கள்
தன்வீட்டைச்சாத்தி யசல்வீட்டிற்போயிருந்து
பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாவியர்கள்
இத்தியாதிபேர்களெல்லாம் யிக்கதையைக்கேளாமல்
கடக்கவே நில்லென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
பூமிதனில்விளைந்த புதுமண்டபம்வந்துதென்றால்
பெரியவர்முதலானவர்க்குப்பிசகாமல்தாழ்ந்துனீ
வேதியர்க்கீந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைச்சுத்தம்வாழாதிருந்தார்
காரணமாய்நடந்த கதையைநடத்துகிறோம்
பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்றான்
பக்தியுடனேகேட்டார் பாடுகிறேனிக்கதையை
உத்தமனார்கதையை யுரைக்கிறேனினிகேளும்
ஈசனருளால் எமதர்மர்தன்னருகே
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை
பாவங்கள்செய்தவரைப் பகுந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விமலனார்செய்தகதை
கயிலாபதிற் காரணமானகதை
இப்படியேதானுமங்கே நடக்குந்தருவாயில்
தெய்வலோகப்பட்டணத்திற் றிறமாய்நடந்தக்கதை

நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்; நாடெல்லாந்தானறிய
இந்திரனிந்திராணியுட னிருந்துமிகவாழ்கையிலே
புத்திரவாசை பிடித்துமிகப்புலம்பி
நடந்தகதைசொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
நல்லதோர்பசுவு மிறையோன்கொடுத்திருக்க
பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடி
சொன்னவசனத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
பட்டிபலுக்காது பாவங்கள்தீராது
ஆளடிமைகன்று ஆகாசம்போய்விடுங்காண்
ஆபரணதியெல்லாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னவரே
சித்திக்கக்காரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
தருமங்கள்செய்யவென்று தானினைத்தாரிந்திரரும்
கன்னிகாதானங் கருத்தாகச்செய்தார்காண்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
விமரிசையாய்தருமங்கள் வேணபடிசெய்தபின்பு
தபசுசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனார்
உத்தமருமுத்தமியும் வுலகாண்டோன்றனை நினைந்து
தபசுகள்செய்தகதை சாற்றுகிறோமினிகேளும்
இந்தக்கதையை யெள்ளளவுந்தப்பாமல்
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைசுற்றம்வாழ்ந்திருந்தார்

விருத்தம்.

சித்திரபுத்திரர் கதையைச் சிறப்புடன் கேட்டே நோன்பு, பத்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழவினை நீங்கி நல்ல, அத்தர்தன்பதியைச்சேர்ந்து அத்துடன்சேர்ந்துவாழ்வார், பத்தியாய்மூநூல்சொல்லும் பகர்ந்தனர் நூல்வல்லோரே.

வசனம்.

அதெப்படியென்று கேட்பீராகுல் அனேகமான திரவியங்கள் பூமிகள் முதலான சகல பாக்கியங்களிருந்தாலும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு வாழ்வல்லவென்று இந்திரனு மிந்திராணியும் வெகு மனஸ்தாபமாய்க் கிலேசப்பட்டு தங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்திலுண்டான திரவிய முதலானதை யெல்லாங்கொண்டு

அநேகதானதருமங்களைச்செய்து பின்புபூர்வதிசைமேத ராகிய ஈசனை நினைத்து தவசுசெய்ய சித்திராபுத்திர நயினர்வந்து பிறந்து சித்தாக நடந்த கதையானதால் இதை அன்பாக பத்தியுடன் கேட்பவர்களுக்கு வரும் பலனை இனிமேல் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை.

உத்தமருமாவார் உயர்ந்தகுடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைதாயாவார்
சத்திசிவம்பொருந்தி தாட்டிகராய்வாழ்ந்திருப்பார்
நீடுழிகாலம் நேசமதாய்வாழ்ந்திருப்பார்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சிமிகவுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகி சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல்வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
மாற்றில்லாச்செம்பொன் மதிக்குமவர்வசத்தில்
புண்ணியவானானாலும் போதமுள்ளோரானாலும்
மண்ணுமதியுள்ளளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுர்ணையில்
சித்திரைமாதந் திருநோன்புவந்ததிலே
உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்புசெய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
எந்தகுலத்தில் எவர்களேயானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
நித்தமதுவுண்ணும் நீசரேயானாலும்
இந்தக்கதையை யியல்பாய்க்கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
இளகும்படிமனதி லெந்நேரமுநினைத்தால்
அங்கேதானன்பாக யவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போல இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
அந்தநெடுமால்பதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
சிவனருளுமுண்டாகும் தீங்கொருநாள்வாராது
நம்முடையசெல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
முன்னோன்புரிந்த முக்கடனேயானாலும்
இன்னோன்பிருந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெறுவார்
முத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள் நீங்கிவிடும்
வல்வினைகளானதெல்லாம் வழிவிலங்கிதான்போகும்

நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
ஆராகிலுமிதனை யன்புடனேகேளுங்கள்
நயினார்பிறப்பையினி நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்
கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன்
சிவனார்கயிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே
அரனார்மிகமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
கேளாயுமையவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
அவரவர்செய்தபுண்ய பாவங்கள்தானறியார்
நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்
நம்மைநினையாமல் நாள்தோறும்வைத்தவர்கள்
சிவசிந்தையில்லாத சென்மங்களாவார்கள்
முன்வினையைவிட்டு மோட்சம்பெறுவதற்கு
வேணவரங்கொடுத்து மேதினியிற்றானவர்கள்
அசுரராக்கர் அனேகமுதலானோர்
சத்திசிவமறந்து தானிடுக்கஞ்செய்வதனால்
அப்படியேவாராமல் அதற்கானசெய்தியொன்று
ஒப்பில்லாப்பெண்ணே யுமையவளே நீகேட்டாய்
செப்பமுடன்கணக்குச் சீராகத்தானெழுதி
திட்டமுடன்செய்து சிட்சைகள்செய்வதற்கு
நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
மூத்தபிள்ளைகணபதியே மொழிவது நல்லதல்ல
மூலமாயிவ்விடத்தில் மூத்தமகன்தன்னைவைத்தோம்
கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே
சூரரைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன்குருசாமி
கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையும்வைத்தான்
அவனைத்துதித்தவர்க்கு அனேகவரம்கொடுப்பான்
புவனக்கணக்கெழுதப் புகார்சொல்வானுன்மகனும்
பாலனிருந்து பழிப்பார்க்கிடமாகும்
மக்களிருந்து மனுநீதிதானெழுத
இந்தவகைக்கணக்கு யெழுதிவருப்படிக்கு
நல்வினைகள் தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
எந்தவினையாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
கணக்குப்படியே கருமங்கள்தான்பொசிக்க
பிறர்சாட்சியால்கணக்கு பிரபஞ்சத்தானிருக்கும்.

என்றாருர்சொல்ல வியல்பானபார்வதியும்
நல்லதுதான்சொல்லவந்தீர் நாயகரேயும்முடைய
திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றாள்பார்வதியும்
இருந்துமிகப்பேசி ஈசருமேதுசொல்வார்
பூமாதைநோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவா
என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
நன்றெனவேபார்வதியு நாதன்முன்புவைத்தனளே
பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனுரேதுசொல்வார்
சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோல்தந்திடென
அந்தப்படியே யம்மையுமைகொண்டுவர
சாதிலிங்கக்காரன் தவளநிறபச்சையுடன்
நீலமணிவெள்ளையுட னெறியாகச்சேர்த்துடனே
பால்நிறமுமாகப் பாவித்தார்பலகையின்மேல்
சாலவேதம்மைப்போ லாகவென்றுதயாநிதியும்
கோலமுடனிருக்க குறித்தாரேசித்திரத்தில்
பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
சிறுகாத்தாற்றுணுஞ் சிறப்பாகவெழுதினரே
தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்றார்
உருவையெழுதி யுண்மையுடன்பார்த்து
திரிபுரை நீயுன் சித்திரத்தைபாரெனவே
அந்தப்புதல்வரை நீ யிப்போதழையுமென்றார்
அழையுமென்றபோதே யானுமதைப்பார்க்க
ஆருமறியாத அரனுர்தம்பொருளால்
சித்திரத்தாலேயுதித்த புத்திரனுகவர
வாராய்மகனென்று மலர்க்கரங்கள் தீண்டிடவும்
கைகாட்டிமுகங்காட்டி கருவுருவாய்த்தான்திரண்டு
கருணைவிழிநோக்க மாதர்கையில்பிறந்தனரே
பிறந்தாரேஉத்தமனுர் வேணும்வரம்பெருக
பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசன்னதியி
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத் [illegible] சென்னியின்மேற்கைகு
வித்து, திற்குமந்தவுத்தமனை நீலகண்டர்தான்பார்த்து
எக்கோடிகால்ம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
அக்காலம்னீடூழி யாகவேதானிருப்பீர்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
என்னுக்குள்ளெண்ணெய்ப்போ லெங்கும்நிறைந்திருப்பீர்
பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்தியிருப்போம்நாம்

பரைக்குந்நமக்குமிது பண்புதான்கண்டீரே
ஒன்றாயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியார்
அறிவார்தவமுடையா ரடையாளஞ்சொல்லுகிறோம்
நன்றாயுரைக்கிறோம் நன்மகனேகேளப்பா
மோட்சவழிசத்தியுடன் மொழிந்தோமதுபோல
மோட்சவழியுபதேச மொழிந்தோமேயன் றுனக்கு
எங்களுடமனதி லிருக்கு நினைவுகளும்
தேவாசுராள் ரிஷிமுனிகள்மாதவர்கள்
எறும்புகடையானதலை யெண்பத்துநா லூறு
ஆயிரம்போனிபேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
கருவேலநற்கணக்குங் காட்டியெழுதுமென்றார்
கைலாசத் துள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
மகமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றதுள்ளதெலாம்
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்து
உமையவளுந்தா னு மூண்மையாய்த்தானழைத்து
ஆபரணப்பெட்டியை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
பூட்டைத்திறந்து புதுப்பட்டுதான்கொடுத்து
காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணித்தண்டையிட்டு
முன்கைமுதாரி முன்கைவளைதான்சாத்தி
தங்கச்சரப்பளியுந் தரித்துவைடூரியமும்
ஆரூர்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்பூட்டி
காதிலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிபோற்றான்சாத்தி
முப்பிரிநூலு முழுவயிரப்பதக்கமுடன்
தும்பிப்பதக்கமுடன் சூடாமணிக்கவசம்
பில்லைசரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
... முடிவரைக்கும் பலபணிகள்தான்பூண்டு
பார்வதியுமீஸ்வரரும் பார்த்தார்கள்கண்குளிர
அவனுடையதிருவுளத்தா லாண்டவனாருகழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திரபுத்திரனெனவே
உபதேசங்காதி லுரைத்தாரேயுத்தமற்கு
அதிகாரஞ்செய்கணக்கு மையனேதந்தோமென்றார்
முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்க்கையிலிட்டு
நீடூழிகாலம் கணக்கெழுதும் நீரெனவே
உத்தமருமங்கே யுடன்வாங்கித்தெண்டனிட்டார்

அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதே தெண்டனிட்டா
தெண்டனிட்டு நின்றதொரு சித்திரபுத்திரனை (ர்
வாரியெடுத்து மகனேயெனமொழிந்து
ஆருமறியாதா ரரும்பொருளார் தன்மகனே
சீருடனே நீருஞ் சிவனாருட்படிக்கு
பாரும்விரும்புமித்தப் பான்மொழிகள் தப்பாமல்
பல்லாயிரங்கோடி பலன்கணக்குத்தானெழுத
சொல்லார்கணக்கு கருவூலமுதலுண்டாக்கி
கருமநிழல்தந்து கணக்கில்தினசரியும்
எழுதித்தொகைபடுத்தி யியற்றும்பயன்படியே
பழுதுகள்வாராமல் பார்த்தவுடனவ்வேடு
எதிர்த்தவர்கள்வாசிக்க யிந்தவரந்தந்தோம்நாம்
தடுத்தவர்கள்பேசாமல் தன்னிழலேசாட்சிசொல்லும்
இச்சாட்சிவந்து யியல்பாய்க்கணக்கெழுதும்
உனக்குப்பிரயாசை யொன்றுமில்லையென்றுசொல்ல
கணக்காய் நீயிருந்து கருவேலங்கைக்கொள்ளும்
என்றுகருவேலம் ஏற்றிவித்தாரன்னேரம்
பண்டுமுன்னுளுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
ஆயிரம்பார மசைக்கவொண்ணுபட்டோலை
தப்பாமலேயெழுதத் தார்வேந்தர்தான்கொடுக்க
சித்திராபுத்திரனார் சீமானார் தன்னிடத்தில்
வாங்கிருத்தமனார் வையகம்வாழவென்று
அன்றுடங்கணக்கு யெழுதுகிருருத்தமனார்
இருந்துகணக்கு யெழுதுகிருருத்தமனார்
சிவனார்தம்வாசலில் சிறப்பாகயெழுதுகிரார்.

விருத்தம்.

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானநற்கணக்கராக, மெய்யராய்ச்சிருஷ்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும், செய்ய அக்கணக்கைப்பார்த்துச் செய்திகள் தவருவண்ணம், தையலாள்பாகன்வாசல் தருங்கணக்கெழுதலுற்றார்.

வசனம்.

எப்படியென்றால் கைலாயத்திலே சுவாமியும் பார்வேஸ்வரியும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள தபோதனர்

களும் நிறைந்திருக்கும்போது அண்ட புவனங்களெல்லாம் பாவ புண்ணியபலன் தெரியவேண்டியதற்கு நம்முடைய குமாரர்களிருபேருங் காரணமான கதைகள் சில நடக்கவேண்டியதற்கு அவர்களாலாகவேண்டியதால் மற்றுமுள்ளபேர்கள் இதற்கு ஆகத்தக்கினவர்க ளாருமில்லையென்று சுவாமி பரமேஸ்வரர் தானே யோசித்து உமையவளை யழைத்து தங்கப்பலகை யெடுத்துவரச்சொல்லி உருவகுக்க அதை உமையவள்கண்டு அதிசயப்பட்டு கருவுருவாய்ப் பேசும்படி கிருபை பாலிக்கவேணுமென்று அறிவிக்க அப்படியே கிருபை செய்து வஞ்சைமந்திர முபதேசித்து சித்திராபுத்திரனென்று பேரும்வைத்து ஆடையாபரண முதலான துப்பூட்டி மகனேக்கட்டி முகந்து அண்டபுவனங்களிலுண்டான முன்னுள் கணக்கும் கருவேலமும் விஷ்ணுமூர்த்தி பிர்மா முதலானவர்களிடமுள்ள கருவேலமும் பொக்கிஷமுதலானதும் பாவ புண்ணிய பலகணக்குங்கொடுக்க உமையவளாகிய பரமேஸ்வரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்களுங்கொடுத்து தினச்செய்தி நடக்கிற பாவ புண்ணிய முதலான பலகணக்கும் நமக்கு அறிவியுமென்று சுவாமி உத்திரவு கொடுத்தபடியே சித்திராபுத்திரருங் கைலையங்கிரிவாசரான பரமேஸ்வரர் சந்நிதானத்திலிருந்து கணக்கெழுதிவந்தார் இப்படி கைலாயத்தில் நடந்துவரும்போது தேவேந்திரனும் மகவாசைகொண்டு வேணத்தக்கின திருடங்களைச்செய்து ஈஸ்வரனைநோக்கி இந்திராணியுடன் தவசு பண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனிமேற் சொல்லுகிறேம் மன்புவைத்து ஒரேமனதாகக் கேட்பீர்களாக.

நடை.

எண்ணத்தொலையாத ஏற்றசிவபூசைதன்னை
செய்யவேவேணுமென்று திறமாகவே நினைந்து
தேவாதிகளெல்லாஞ் சேவைசூழ்ந்துவர
செம்பொன்மணித்தேரில் சிறப்புடனேதானேறி
பசும்பொனலகான பதியைவிட்டுத்தேர்நடத்தி
விண்ணுலககன்னியர்கள் வேணபடிசூழ்ந்துவர
இப்படியேயிந்திரனு ரேத்ததவஞ்செய்ய

வருகிறவழிதனிலே வந்தாளகலிகைதான்
புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாளகலிகையும்
தந்திரமாயப்போது தான்கண்டாரிந்திரரும்
மெத்தமயலாகி மெய்சோர்ந்தறிவழிந்து
தேர்மேலேதான்விழுந்தான் தேவர்கள்சென்றெடுத்த
பார்மேலே நடந்து பகற்கண்ட ஆசையினால்
காதல்கொண்டயிந்திரனார் காமவினை நினைந்து
ஆதாவுபேசி அகலிகையைச்சேரவெண்ணி
தேரைமிகநிறுத்தி தேவர்களைத்தானிறுத்தி
மாயமாய்சென்று மருந்துமாமலையிலுள்ள
காய்கனிகள்கொண்டுடனே காரிருளாமந்நேரம்
மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து
ஆசைதுயரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே
சென்றாரேயிந்திரனார் தெய்வவுருமாறி
அன்றிரவுநல்லுரக்க மறிந்துநடுசாமத்தில்
வேளையிதுவெனவே விடியற்காலங்கூவும்
கோழியாய்நின்று கூவினாரிந்திரரும்
அப்போதுகௌதமரானரிஷிதானும்
எப்போதும்போலேல் விடிந்ததேயென்றெழுந்து
தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுப்பையுடனே
கங்கைக்கரையில்வந்து நின்றார்மகாரிஷியும்
கங்கையுறக்கமதைக் கண்டார்மகாரிஷியும்
மாயாவிதியோ மாயமோதெரியாது
நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
அந்தமலரும் அரும்பாமலிருந்ததுபார்
இதுவென்னசோதனையோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்று
அர்த்தசாமநேர மறியாமல்வந்தோமென்று
மனக்கவலையாகரிஷி மனையிடத்தேமீண்டுவந்தார்
சென்றறிவோமென்று திரும்பிவருமந்நேரம்
இந்திரனுமவ்விருளில் [illegible]டிரூபந்தானெடுத்து
வந்துமகலிகையின் வான[illegible]நோக்கி
மனக்கவலை[illegible]பேலோடு வ[illegible]வறலாமெல்லாம்
கேளுமென்றுசொல்லிக் கணிதமாய்சொன்னவுடன்
பாவிகெடுவாய்ப் பத்தினியார்தன்னிடத்தில்
தீவினையால்வந்தாயே சீசீயுன்மகிமையுடன்
நீதியழித்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாதென்று

ஆசையில்லாமல் அகலிகைசொல்லி நிற்க
அப்போது மகாரிஷியு மதிவேகமாகவந்தார்
மெய்யாகப்போனவரும் மீண்டுவந்தாரன்னேரம்
கண்டுமிதுவென்ன காரணமோவென்றுசொல்லி
அண்டர்பதியோனை ஆரடாவென்றுகேட்க
பூனையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
ஆரடாயிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
பேரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இந்திரனுநானும் ரிஷியேனுநம்மிடத்தில்
வந்ததுவேறில்லை வருஷபலனுள்ளதெல்லாம்
சாஸ்திரங்கேட்கத் தான்வந்தேனென்றுரைத்தான்
இந்நேரம்நீயுமிடும்புசெய்ய வந்தவன்காண்
அகலிகையையிச்சித்தே யடைந்தாய் நீயென்றுசொல்
லி, ரிஷிக்குத்தான்கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க
இன்றெறித்தோமாகி லிந்த்ரலோகமழியும்
இச்சாபமிந்திரனை யின்றுதெரியாமல்
துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்போது
இந்த்ரன்சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவென்று
ஆயிரம்யோனி அங்கமெல்லாம்வெடிக்க
என்றுமகாரிஷியும் ஏற்றதொருசாபமிட
தப்பாமலந்நேரம் வெடித்ததேதான்குறியும்
கண்டானேயிந்திரனும் கண்கலக்கமுண்டாகித்
தொழுதானேரிஷியைத் தோற்றமுடனன்னேரம்
பெரியோரே நீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனான்சிறி
யேன் அரியவினைகளானேன் ஆசையாகத்தான்விரு
ம்பி, வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிநானானேன்
வஞ்சகமாய்செய்தகுற்றம் மகரிஷியே நீர்பொறுப்பீர்
என்றுசொல்லியிந்திரனும் ரிஷியையடிபணிந்து
இந்திரலோக மிழந்துநான்போகாமல்
இச்சாபந்தீர்த்து இரட்சிக்கவேணுமென்று
அச்சாபத்தோடே யருநே[illegible]ானிற்பளவில்
இந்திரனைப்பார்த்து விரும்புமேதுரைப்பார்
இருடிகள்சாப மிந்திரனே தீராது
ஆணவமாயையினா லழியவந்தயிந்திரனே
அரனு[illegible]லயனை தரணியிலேபூசைசெய்தால்
ஆயிரம்யோனியு மாயிரங்கண்ணாகுமென்றார்

பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனான்காணந்நேரம்
அப்போதுமகாரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
கருங்கல்லாய்போகவென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே
அப்போதேயகலிகை யடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
வேர்த்துவிரித்து மெய்கலங்கிவுள்நடுங்கி
இச்சாபந்தானும் யெனக்கோவரவேணும்
ஈதென்னமாயமோ யெம்பெருமாள்சோதனையோ
சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று
அகலிகைதான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகாரிஷியும்
அரக்கர்குலமறுக்க அன்பாகமாயவனார்
குருகுலத்தில்வந்து தசரதன்பாலனைப்பிறப்பார்
நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர்நாளையிலே
விஸ்வாமித்திரர்செய்யும் வேள்விகெடும்படிக்குத்
தாடகைசிறுநீரால் தானழிப்பாள்மாமுனியும்
தாடகையைச்சங்கரித்துத் தனிவேள்விமுடிப்பதற்கு
தசரதன் தன்னிடத்தில் சார்ந்துவிஸ்வாமித்திரர்
இராமலட்சுமண ரிருவரையுந்தானழைத்து
சங்காரஞ்செய்துதான் செய்வேள்விமுடித்தபின்பு
மிதிலையைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே
கலியாணம்பண்ணவென்று கனமாய்வருகையிலே
ஸ்ரீராமன்பாதஞ் சிறப்பாகபட்டவுடன்
பெண்ணாக நீவருவாய் பேர்ந்துவிடுமுன்சாபம்
அப்போதுநாமுன்னை யழைத்துமேகொள்வோமென
கருங்கல்லுபாரையாய் போனாளேகன்னிகைதான்

விருத்தம்.

இந்திரலோகம்விட்டே யெழிலுருபவனஞ்சுற்றி
சந்தரவானமெல்லாம் தயவுடன்வரும்போதந்த
மந்திரிஷிப்பெண்வந்து மலர்கொய்யும்போதுகண்டு
இந்திரன்மயங்கிவாடி யேகினானிருப்பிடத்தில். (க)

இருப்பிடத்தேடிப்பார்த்து யிரவினிற்கோழியை
ப்போல், உருக்கொண்டு கூவியந்தரிஷியையு முடனே
போக்கி, மருக்கிளர்கெடியோன் தன்பால்மயங்கியேசொ
ல்லும்போது, செறுக்கிவரிஷியுங்கண்டு சினத்துடன்
சாபமிட்டார். (உ)

செய்ததோர்சாபங்காமத் திருடனய்வந்ததாலே,
வந்ததோர்பெண்மேல்மோகம் விருப்பமுமில்லையாகத்,
ஐயதோர்மேனியெல்லாந் துற்குணயோனியாகும்,
பொய்யல்லவென்றுசொல்லிப் போவெனவிடைகொடு
த்தார். (௫)
இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன் தலைகவிழ்ந்து
அந்தநல்ரிஷியைத்தானு மடிபணிந்தவனைகேட்கத்
தந்திரவீசனைத் தானுமேபூசைசெய்தால்
சந்திரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணுமே.(௬)

வசனம்.

இதனுடையவிபரம்எப்படியென்றால்தேவேந்திரன்
மகவாசையால் தபசுசெய்யப் புறப்பட்டு வருகிற
வழிலே மருத்துமாமலைக்கருகில் ரிஷிபத்தினி அகலி
கைபெண் ரிஷிக்குமலர்கொய்யவந்தவிடத்தில் இந்திர
ன் அப்பெண்ணுடைய அழகுசவுந்தரியங்களைக்கண்
டு தவசைமறந்து புத்திரனையும்விட்டு மையல்கொண்டு
அப்பெண்வாழுகிற விடம்போய் கோழியாய் நின்று
கூவி ரிஷியை வெளியிற் புறப்பட்டு ஸ்நானஞ் செய்
யப்போகப்பண்ணுவித்து தான் சேரலாமென்று யோ
சித்துச்செய்தான் அப்படியேரிஷயும் விடிந்துபோச்சு
தென்று கங்கைக்கரையில்வந்து கங்கை நித்திரை செ
ய்கிறதைப்பார்த்து நந்தவனஞ்சென்று புஷ்பவிரிவு
பார்ப்போமென்று பார்க்கும்போது புஷ்பங்களெல்லா
மரும்புமயமா யிருக்கிறதைக்கண்டு அதுஓர்காரணமா
யிருக்கிறதென தன்னுடய இல்லிடமாகிய ஆசிரமத்
திற்சென்று பார்த்தில் விரகதாபத்தைக் கேட்ட
அவள் மனம்நொந்து சிலகொடுமையான வார்த்தை
களைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் ரிஷிவருகிற சாடையை
இந்திரன் தெரிந்து பூனைவேஷம் போட்டதை ரிஷி
ஞான திருட்டியினாற் பார்த்து ஆடா நீ உன்னுடைய
பேரும் ஊரும்வந்தவயனமுஞ் சொல்லென்று கேட்க
அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச் சொல்லி
இந்த வருஷத்துப் பஞ்சாங்கப்பலன் கேட்கவந்தே
னென்று திருட்டுத்தனமாய்ச் சொன்னதைத்தெரிந்து
இவன் அகலிகையைக் கபடுசெய்யவந்தவனாய்க் காணு
தென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர் தண்களி

ரண்டும் நெருப்புப் பொரி பறக்கும்படி பார்த்து தன் தாரமிருக்க அசல்தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினால் உன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனிகளாக வெடிக்கக் கடவதென்று சாபமிட்டார் உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கி மகாரிஷியைத் தெண்டனிட்டு நமஸ்கரித்து எளியேன் செய்த குற்றம் பொருக்கவேணுமென்று வேண்டி நமஸ்காரம்செய்ததின்பேரில் ரிஷிக்குக் கொஞ்சந் தயவுவந்து சுவாமி கயிலங்கிரிவாசனைப் பூசைசெய்தால் இந்தச் சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று விடைகொடுக்க அப்படியே தேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்திற்குவந்து சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசனைப் பூசைசெய்துவர முன்சொன்னபடியே ஆயிரங்கண்ணாகப் பெற்றுக்கொண்டான் அப்பால் நடக்கிற அதிசயங்களை இனிமேல் வெகுவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோம் அகலிகைப் பெண்ணுக்கு நடக்கிற விபரத்தைக் கேட்பீர்களாக.

விருத்தம்.

கவுதமரிஷியும்பெண்ணைக் கண்டகலிகையேயுன்னைச்
சமயமேயாகக்கண்டு இந்திரன்சார்ந்ததாலே [ன்று
நவிதனிங்கருங்கல்லாக்கிப் பொற்பெலாங்குறைவாயெ
தவமுனிமுனிந்து நின்று சாற்றினார்சாபந்தானே. ௧
எந்தனுக்கிட்டசாப மெந்தநாட்போமென்றேங்க
அந்தநற்பாசந்திர வானதோர்வகையுஞ்சொல்வார்
சுந்தரதசரதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம் [ர்.
உந்தன்மேற்பட்டபோதே யொழிந்திடுஞ்சாபமென்று

அஃதெப்படியென்றால் அகலிகையானபெண் மற்றொரு புருஷாள்வாடை படாதபெண்ணாகையால் இந்திரன் கண்டு மோகித்ததனால் இந்ததேகம்விட்டு மறுதேக மாறவேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாய்ப் போகக்கடவதென்று சபித்ததாலே அகலிகையானவள் ரிஷியானவரைத் தோத்திரஞ்செய்து எனக்கிட்ட சாபம் எப்போது நீங்கும் என்று கேட்க மகாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர்குலமறுக்கவேண்டியதற்காக தசரதர் புத்திரனாகச் செனித்து இராமனென்று நாமத்துடனிருக்குங் காலத்தில் விஸ்வாமித்திரனானவர் வேள்விசெய்

இறதை தாடகை சிறுநீராலழிக்கிற வேதனையை நீக்க வேண்டிக் தசரதரிடத்திற் கேட்டு ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் தாடகை சம்மாரஞ்செய்து மிதிலையிற் சீதைக்குக் கலியாணஞ் செய்யவரும்போது அந்த ராமனுடைய திருப்பாதம் உன்பேரில் பட்டவுடனே பெண்ணுருவாகி என்னிடம் வருவாய் அப்போது உன்னைச்சேர்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்று விடைகொடுத்தபடியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீராமர்வந்து தாடகையைக்கொன்று விஸ்வாமித்திரற்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்து மிதிலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ்செய்ய வரும் வழியில் ஸ்ரீராமருடைய பாதம் அகலிகைப்பெண் பேரில் பட்டுத் தன் சொரூபமானதை ஸ்ரீராமர் பார்த்து இதுவென்னவிபரமென்றுவிஸ்வாமித்திரரைக்கேட்க அக்லிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்தமெல்லா மவரிடஞ்சொல்ல அப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்தி ரிஷியிடத்திற்கு போகும்படி யுத்தரவுகொடுக்க அப்படியே ரிஷியிடம் அகலிகைப் பெண்வந்துசேர்ந்து வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தாள் அப்பால் தேவேந்திரன் நடக்கிற விருத்தாந்தமும் அதின்மேல் நடக்கிறதையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை.

இந்திரன்தன்கதையை யியபபுகிறேன்கேளுமினி
ஆயிரம்யோனியுங் கண்ணுகுமென்றுமாமுனியை
தெண்டனிட்டுக்கொண்டு திரும்பினுர்பூசைசெய்ய
தாணுவமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
ஆணவமாயைதனைத் தாரணியிலுண்டாக்கித்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தாணுவேதிருமென்று
வனத்துரிஷ்சாபமதை மாலயனேதிருமென்று
மெத்தவேபூஜை விரும்பியேசெய்யலுற்றூர்
பூசைதனைச்செய்த புதுமைகளைக்கண்டுமிகத்
தாணுவமாலயனும் தயவுடனேவந்துதித்து
ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணுகுமென்ருர்
ஆயிரங்கண்ணுடைய அமராவதததோனும்
வரமதிகப்பெற்று வாழுகிறநாளையிலே
அகலிகைசாபம் பிடித்ததேயந்நேரம்
தெய்வலோகபட்டணத்தில் வாழ்கின்றதேவருக்கும்

எல்லார்க்குமாகப் பிடித்துதேசாபமது
தான்மடலாய்நின்று தவிக்கிறபுலியைப்போல்
வானுலகமெல்லா மலடாகப்போனதுவே
தான்மலடுமல்லாமல் தரணியெல்லாம்தான்மலடாம்
பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
காமனெரிந்ததுபோல் காடுகளெல்லாமெரிய
காய்க்குமரங்களெல்லாம் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
பால்பசுக்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகாண்
பட்சிபறவையெல்லாம் பாழ்மலடுதானாக
காடிமிருகமெல்லாம் கடுமலடாய்ப்போனதுவே
புல்லுங்கருகிமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லா மீடழிந்துபோனதுவே
இந்திரனுர்தேவி இதுவெல்லாந்தான்தெரிந்து
இந்திராணியென்று இளங்கோதைதானிருக்க
அனர்த்தப் விளைத்திரே ஆனதொருஇந்திரனே
ரிஷியினதுசாபம் பலித்துதேயிப்போது
பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டீரோ
அவர்களுடசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவோ
மதிகொண்டுவாழ்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரோ
தவசுமறந்து தட்டழிந்தகாரணத்தால்
மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
இடுவார்கள்பிச்சைதனைக் கெடுவார்தடுத்தாற்போல்
படுவார்கள்பாடெல்லாம் பட்டோமேயிந்திரரே
அம்பலத்தில்நின்றலையும்அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
ஊராருடமைக்குப் பேராசைகொண்டாற்போல்
தேவர்களெல்லாஞ் சேரமலடானேம்
இந்தப்படிசொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப
இந்திரனுங்கேட்டு இச்சையுற்றுதான்வாடி
எந்தவிதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
வந்துதேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
மானேகுயிலே மாகதமே நீகேளு
தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அந்தரம்பைமாதை யடிமைகொள்ளும்பெண்ணே நீ
புத்திரனில்லாமல் பூதலத்தில்வாழ்வதற்கு
வரத்தினையுண்டானுலும் வாழ்வல்லகண்டாயே
சேனைபலதானைச் சிறுவனொருவனில்லே

30 JUL 1929

மைந்தர்களில்லாவீட்டில் மறையோர்போசிப்பதில்லை
மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகாமல்
வளர்த்தவனமயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
அரனாரைநோக்கி யதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
என்றுமனையாட்கு இப்படியேசொல்லியபின்
துய்யமதியுடையாள் சுந்தரியுமேதுசொல்வாள்
மைந்தனில்லாத மழைகாணாவான்பயிர்போல்
வாடிமிகத்தளர்ந்து மயங்கிமுகம்வாடி
என்றுரைத்தசுந்தரிக்கு இந்திரனாரேதுசொல்வார்

விருத்தம்.

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மைந்தனில்லாமையாலே
சங்கையாய்வாழ்ந்திருந்து தரணியில்வசையும்ஆச்சு
கங்கைவேணியார்தன் பாதங்கண்டுமேவரத்தைப்பெற்று
இங்குநாம்வருவோமென்றே பேகினார்கைலைமீதில்

நடை. சென்றுசிவன்கயிலை சேர்ந்தேயிருவருந்தான்
சந்ததியைவேண்டித் தவம்பெறவேவேண்டுமென்று
சங்கரனாரஞ்செழுத்தைத் தங்கள்மனதில்வைத்து
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈசுரர்பாலேகலுற்றார்
இந்தப்படியே இருபேரும்ஒற்றுமையாய்
கயிலைதனைநோக்கி கடுகவேதானடந்தார்
கடிதாய்வழிநடந்து கயிலைக்குப்போனார்காண்
தென்கயிலைசேர்ந்து சிந்தனையாயிருபேரும்
நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்நேரம்
நின்றுகைகூப்பி நெடுமூச்செறிந்துநின்றார்
நெடுமூச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்து
தடுமாற்றநீக்கித் தனதாகவார்த்தைசொல்லி
தேவியுநீயுந் தேடிவந்தகாரியமேன்
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டு அமரர்கோனேதுரைப்பார்
எவ்வார்த்தையென்று இயம்புவேனையடியேன்
சீராயுரைசெய்தார் சிரிப்பார்களெல்லோரும்
மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம் [ம்
புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோ
பொன்னுலகையாளப் புத்திரனுந்தானுமில்லை

சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோங்காண்
எம்மைக்காத்து இரட்சிக்கவேணுமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
வந்ததுநன்றுநன்று மகவுமக்குண்டாகும்
சிவனுடைமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
தவமாய்மிகவும்நல்ல தரையில்மிகவூசிவைத்து
ஊசிமேல்நின்று எற்றதவஞ்செய்வீராகில்
சிவனுடைமையாளுஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
இந்தப்படிநந்தி யெடுத்துரைக்கவப்போது
நந்திசர்சொன்ன மொழிப்படியேநாங்கள்செய்வோம்
நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போது
ஆற்றில்முழுகி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலைத்தானூன்றி
நின்றார்தவசு நிருமலனைத்தானினைந்து
இந்திராணிதானும் இருந்தார்நெடுந்தபசு
இருபேருமொன்றாய் இருந்தார்நெடுந்தபசு
ஈசனேபிள்ளை யருள்கவென்றேமனதில்வைத்து
உள்ளங்காலுச்சி யொன்றுந்தெரியாமல்
இல்லாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்
வேருகவோடி வியன்மரங்களுண்டாகி
பாருக்குள்வேரோடிப் படாத்தபசுசெய்தார்
அந்த அருமை யாரறியவில்லை
ஆனபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே
எந்தப்படிதவங்கள் செய்வோமெனநினைத்து
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டி பாங்காயனல்வளர்த்தி
வேதாள அக்கினிபோல் வேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையருளென்றேதபசிருந்தார்
தண்ணீர் அருந்தாமல் சருகும்புசியாமல்
இந்தப்படிதபசு இரண்டாயிரவருஷம்
அந்தத்தபசருமை யாருருந்தானறிந்து
பார்வதிக்குமப்போ பரமனருள்செய்தாரே
பெண்ணேயவரருகே போவோமெனவுரைத்து
கண்டார்சிவனுங் கனிவாயுமையாளும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்போற்றிநிற்க

நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்நயந்துதொழ
தவத்தருமைபார்த்துச் சந்தோஷமுண்டாக
உமையாளும் அங்கே யுத்தரங்கள்சொல்லுகிறாள்
பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போகம்படைத்தருளி
மன்னுமுடத்தேவரெல்லாம் வந்துதொழுதேத்த
இந்தப்படிதவத்தை யேதுக்குத்தான்கொடுத்தீரே
புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதக்கொடுத்தீரே
புற்றுவளர்ந்து போதமரம்வுண்டாக்கி
கண்ணீரொழுகிறதுங் கண்ணினாற்காணுமென்று
சிவனாரிடத்தில் செப்பினாள்பார்வதியும்
உள்ளப்படிசொன்னாய் உமையவளேயென்றுரைத்தார்
கள்ளனிவனிந்திரனுங் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
மானேயவனுட மனதின்படிசெய்வோம்
தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
ஒன்றுமறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன
ஆனால்உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
என்றுசிவனார் இரங்கியுரைத்தார்காண்
உமையாளுமங்கே யேதுரைப்பாளுண்ணடுங்கி
ஈசுரரேயும்மடியார் எதுபிழைசெய்தாலும்
நேயமுடனதனை நீர்பொறுக்கவேண்டாமோ
என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
நந்திதனையழைத்து நல்லதொருயிந்திரனைக்
கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தான்காணுத்தரவு
வென்றிபுனை நந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பத்துடனெழுந்து
நந்திச[illegible]ன்னே நன்றாய்நடந்தனரே
கந்தமலர்க்கு[illegible]லுங் கடுகவேதானடந்தார்
கூட்டியேதானும் கோமானைத்தேவியுடன்
தேடுபுகழ்நந்தி திருவாசலில் நிறுத்தி
எண்ணத்தொலையாத இடியேருதான்முழங்க
வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
சிந்தைமகிழ்ந்து திருநந்தித்தான்கொலுவில்
வந்துபடிந்து வலக்கைப்பிரம்பதினால்
இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்[illegible]மை
ஒதுக்கிவிலக்கி யொருப்பால்நிறுத்தினரே

நேரேவிலக்கி நிறுத்தினார்விஞ்சையரை
யுற்றபிரம்பால் ஒதுக்கியொருபுறமாய்,
சென்னிவணங்கித் திரண்டெழுந்ததேவர்களை
யுன்னியடித்தங் கொருபால் நிறுத்தியபின்
காலவெமதூதரையுங் கடக்க நிறுத்தினரே
வருணன் முதல்மற்றவரை வாகாய் நிறுத்தியபின்
ஈசனுக்குத்தோழனு யேற்றகுபேரனையும்
உருத்திரரையும்பக்கத் துண்மையாய்தானிறுத்தி
ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகமத்தனையும்
சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்கனிருத்தியவர்
பக்கத்தில்வீரபத்திரனைத்தானிருத்தி
மேனகையினோடு விளங்குமரம்பையுடன்
ஆனஊர்வசியும் அந்தமுள்ள திலோத்தமையும்
நாடகங்களோடுமந்த நாதன்சிவசபையில்
தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
மிஞ்சுநவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய் நிறுத்தினர்காண்
காளிகளை எல்லாம் கடுக்கநிறுத்தியபின்
சத்தமகாரிஷியுஞ் சங்கையுடனே நிறுத்தி
மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
விருப்பமுடன் நந்தி விண்ணவர்கோன்கிட்டவந்து
வந்தானூர்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
அந்தப்படியே யரனார் திருமுன்பு
சென்றுபுகுஇந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
மன்றில்விழுந்து மலரடியைபோற்றிசெய்ய
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனெழுந்திரென்றார்
திருமால்மொழிகேட்டு தேவியுடனிந்திரனும்
எழுந்து நின்றுகைகட்டி யெதிராகவே நிற்க
வந்தகருமத்தை வகையாகசொல்லுமென
இந்திரனுமப்போது இயல்பாகச்சொல்லுகிறான்
புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
புத்திரனில்லாவீடு பொசிப்புபுழுவல்லவோ
எத்தனைதான்வாழ்வு இலங்கப்பதம்பெற்றாலும்
புத்திரனையில்லாதே புன்நரகில்போவேனோ
சந்ததிதான்தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதற்பின்
இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோமெனவுரைத்தார்

சந்ததிதந்த சங்கரனர்சொற்படியே
இந்திரனுந்தேவியும் யின்பமுற்றுமீண்டனரே
மீண்டுமேநாங்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
ஊர்பதியைநோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
காமதேனுநற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்து
பசுவின்முகம்பார்த்துபரமனருள்புரிவான்
சந்ததியில்லாமற் றபசுசெய்தஇந்திரற்காய்
உன்னையவர்களுட னனுப்புகிறோமென்றுசொல்வார்
அன்புடனே நீபோய் அருகிருந்துதான்வளர்ந்து
பாலகனையீன்று பாங்குடனேதான்கொடுத்து
வந்துவிடு நீயும் மாதேயிளம்பசுவே
என்றுசிவனர் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
நிமலன்றனைப்பார்த்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
பூலோகம்போயிருக்கபொறுக்குமோயென்னுடல்தான்
பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையீன்றபின்பு
எனக்குமேமோட்சகெதி யெப்போவெனக்கேட்க
அப்போதேசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
புத்திரனையீன்றவுடன் பூந்தேர் அனுப்புகிறோம்
உன்னைநாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறோம்
என்றுசிவனர் எளிதாயுரைத்தபின்பு
அந்நேரமேசிவனர் அன்புவிடைதான்கொடுத்தார்
பசுவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
இடியுங்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுவே

விருத்தம்.

அந்தநற்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
இந்திரன்பின்னேநல்ல விளங்கன்றுய்வேடங்கொண்டு
பந்துபோற்குதித்துமெள்ளப் பாரினில்வந்துமேவ
வந்ததோர்பசுவைய்ந்திரன் வரிசையாய்த்துதிகொள்வானே

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கயிலையங்கிரிவாசரான பரமேஸ்வரர் காமதேனுவாகிய பசுவை வரவழைத்து தவஞ்செய்கிற இந்திர னிந்திராணிக்கு நீபோ யிருந்து ஒரு புத்திரனையீன்றுகொடுத்துவாவென்று விடைகொ

டுக்க அப்போ பசுவானது எனக்கு மோட்சகெதி எப்பொழுதென்றுகேட்க பரமேஸ்வரர் புத்ரனைப் பெற்றுக்கொடுத்த வுடனே பூந்தேர னுப்பி உன்னையிவ்விடம் வரவழைத்துக் கொள்வோமென்றுசொல்லி விடைகொடுக்க அப்படியே இளங்கன்றாகி வேடங்கொண்டு அண்டபுவனங்களெல்லாம் இடிபோல் முழங்கத்தக்கதாக இந்திரனிந்திராணிபோன வழித்தடம்நோக்கி அவர்களிருவரையுங்கண்டவுடனே அவர்களிருவரும் பசுவாகிய கன்றைக்கண்டு இது காரணமா யிருக்குதென்று யோசனைசெய்து இதைபார்வதிசமேதராகிய கடவுள் அனுப்பினதாய்த்தெரிகிறதென்று இருவரும் ஆநந்தங்கொண்டு பசுவைகட்டி முத்தமிட்டு தங்கள் கூடவே கூட்டிவருகிறார்கள். (எ-று)

நடை.

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தணைத்து
ஆவியெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
இன்றுநமக்கீசர் ஈந்தருளுஞ்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்துக் கடுகவழிநடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமலர்கொய்தனர்காண்
மற்றுமுள்ளவரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தார்களிருவருமே நல்லுலகந்தானோக்கி
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துதான்பேசி
சந்தியாய்வந்தகன்றைத் தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜெனங்களெல்லாம்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்வரவுகண்டு
சந்ததிபாக்கியமுந் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றுசொல்லியப்போ இயல்பாய்ப்பறையடித்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்யம்பெற்றோமெனவே
பட்டணஞ்சென்றமாதர் பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்திலே சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருகந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனாரெங்களுக்குத் தயவாகக்கொடுத்தகன்றை
அழகான நற்கன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தனர்காண்

மானனையீர் நீங்கள் மகிழ்ந்துமேகொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று[கள்
சாற்றுமந்தவார்த்தைதன்னைத் தான்கேட்டுத்தாதியர்
போற்றியெடுத்தணைத்துபொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஓங்கிவளர்சந்திரன்போல்
அருமையாய்க்கன்றுகளை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
பேரிடவேணுமென்ன பேர்முகூர்த்தம்தான்பார்த்து
பஞ்சாங்கக்காரரையும் பாங்காயழையுமென்றார்
வேதப்பிராமணரை விரைந்தேயழையுமென்றார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
தபோதனரையெல்லாந் தானேயழையுமென்றார்
கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துமிகவாடி
பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
தபோதனர்கேட்டவுடனே சந்தோஷமாகவந்தார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தனர்காண்
நாளுமுகூர்த்தமும் நல்லதினம்பார்த்திருந்தார்
ஆர்பேரிடுவமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
அப்பொழுதுவியாச பகவான் அருளினொடு
இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள்தன்பெயரை [ண்
இடுமென்றுசொன்னபடி யெல்லோருஞ்சொன்னார்கா
அந்தப்படிபெயரை அழைக்கவேணுமென்று
வைகாசிமாதம் வளர்ந்தஇருபத்தொன்றில்
சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாசகத்தில்
அமூர்த்தகணையோகம் அன்பாயிருக்குதென்றார்
அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்
பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
சோடித்தெல்லோர்க்குங் கொடுத்தாரேதட்சணைகள்
தெட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்
மாசவந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை [தார்
அழைத்தவுடனே யனைவருந்தானமிட்டார்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானமுதல்
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தானாட
ஜபங்கள்பூசைகள் ஒன்றுந்தவராதபடி

அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
பட்டுபட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
மைத்தழுங்கன்றுக்கு வகையாகப்பணிபூண
பொன்னாலெதும்பும் புரிகயறுபோட்டார்காண்
நாலுகாலிற்குழம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
பேனியெல்லாந்தங்கமதாய் விரைந்துமேதானமுத்தி
நவரத்தினவகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானமுத்தி
ஆபரணதியெல்லாம் ஆணிமுத்துவயிரமதாய்
கொப்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
நாலுகாலிற்சிலட்பு நல்லதொருவயிரத்தால்
வாரியேபூட்டி வளர்த்தார்கள்நற்பசுவை
பாலமுதமூட்டி போற்றிவளர்க்கையிலே
இந்தவரிசையா யிதமாய்வளர்க்கையிலே
கண்ணாகப்போற்றிக் கருணையுடனேவளர்த்தார்
நாலிரண்டுநாளையிலே நற்பசுவுந்தான்வளர்ந்து
திங்கட்பிறைபோலச் சீர்பெற்றுதான்வளர்ந்து [தார்
பிள்ளையென்றுசொல்லிப் பெருமையுடன்தான்வளர்த்
இந்திராணிசெய்யும்வகை யேதென்றுதான்கேட்கில்
நித்தப்படிநடக்கும் நியமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
பொய்கைதனிற்சென்று போதவேநீராடி
சிவபூசைதவபூசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
தங்கச்செம்புதன்னிற் றானேஜலங்கோறி
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேகொண்டுவந்து
பசுவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திசெய்து
பத்திரபுட்பமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்துவந்தாள்
இந்தப்படியே யிருக்குமந்தநாளையிலே
பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துமனஞ்சலித்து
நெடுநாளுந்தானுச்சே நீயுமெனைப்போலே
நிற்கும்வகையேதென்று நிமலனைதான்தொழுவாள்

விருத்தம்.

[டோ
ஐயையோசிவனேநான்செய்யறத்தி னுங்கொடுமையுண்
வையகந்தன்னிலே மலடியென்றென்னைவைத்துந்
துய்யநற்பசுவுங்கூடச் சுரப்பிலாமலடாய்நிற்கச்[வாள்,
செய்யுமாறேதோவென்று சிந்தையும்நொந்துசொல்

வசனம்.

அதெப்படியென்றால் தேவேந்திரனும் இந்திராணியும் அதிக தவசுசெய்து வரம்பெற்றுத் தங்கள் பதியைநோக்கி வரும்போது சுவாமி உத்திரவு கொடுத்தனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவானது தங்களிடஞ் சேர்ந்ததைக்கண்டு சுவாமியும் உமையாளும் அனுப்பினுரென்று மகா சந்தோஷத்துடன் அவர்களும் போற்றிவளர்க்கநெடுநாட்சென்றும் நம்மைப்போலேநாம் வளர்த்த பசுவானதும் மலடாய் நிற்கிற காரணம் என்னமோவென்று வையகத்திற் பேரெடுத்ததுமல்லாமல் தபசுசெய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படி நிற்குதென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி நெடுமூச்செறிந்து அவர்களிருவரும் புலம்பித்தவிக்கிறார்கள் என்றவாறு அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தை விவரமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

நடை-நாம்தாமலடிருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பசுவும்
தவத்தருமையால்வந்த காமதேனுதன்மலடாய்
மலடாகிநின்ற மயக்கமதைநான்பார்க்க
விதியோயிதுவும் விளப்பீரோவென்றுசொல்லி
இந்திரருங்கேட்டு யேங்கிமுகம்வாடி
நாகமடந்தையரே நானென்றுசொல்லுகிறேன்
இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்காணேமே
இன்னமும்நான்போயி யெங்கள்பரமேஸ்வரன்பால்
தபசுசெய்யநான்போவேன் தப்பாதிளங்கொடியே
சங்கரனைநோக்கித் தபசுமிகச்செய்து
வண்மையுள்ளகானத்தில் மகாதவமாய்நானிருந்து
பூங்காவனந்தேடி போகிறேனென்றுசொல்லி
கமண்டலமும்புலித்தோலும் கையிற்பிரம்புடனே
கப்பறையும்புத்தகமும் கையில்மழுவாளுடனே
பத்தினிஅக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்தி
இந்திராணிதன்னிடத்தில் யியல்பாயனுப்பினன்காண்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசுசெய்ய
சிவனாரைநோக்கித் தெண்டனிட்டுத்தவசிருந்தான்
இந்திரனுங்கானகத்தி லிசைவாய்த்தவசிருந்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து அரனைமிகநினைத்து
ஆராலுமுடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்

சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்மூத்தோரு
நிருபன்குபேர நிருதிதிசைபாலகரும்
சந்திரருஞ்சூரியரும் சத்தமகாமுனியும்
தேவர்களெல்லாருஞ் சேரவேதான்கூடி
மூவரையுந்தெண்டனிட்டு முறைமையாய்ச்சொல்கிறார்
சித்தமிரங்குமையா தேவேந்திரனும்
புத்திரவாஞ்சையினல் பூமிமறந்துவிட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவசுசெய்கிறார்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
நந்திசர்தன்னை நலமாகத்தானழைத்து
வள்ளுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
மெய்யாசிவனாருந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சித்திரபுத்திரனை தேடியழையுமென்றார்
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாகக்கண்டான்காண்
அத்தனாரும்மை யழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தையகமகிழ்ந்து
பாதமதில்வீழ்ந்து பணிந்துகொண்டார்புத்திரரும்
தேசம்விளையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கிறான்பிள்ளையன்றி
மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
சித்திரரும்புத்திரருஞ் செய்தியொன்றுசொல்லுகிறார்
அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
மைந்தன்பிறகே வழக்கில்லைநாயகரே
என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களெல்லாம்
சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தயிந்திரற்கு
புத்திரனைத்தான்கொடுப்பாய் பூதநாதாவென்ன
சிவனாருமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியரே நீருமொரு
தீமையை நீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
பாலகராய்ப்போய்ப்பிறக்க பரமன்விடைகொடுக்க
புத்திரராய்ப்பிறக்க சிவனார்விடைகொடுக்க
தேவேந்திரன்வயிற்றில் சென்மிக்கதன்மமல்லி
இந்திரற்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லைகணக்கிலென
அந்தமொழிகேட்டு அரனாருந்தான்மகிழ்ந்து

எந்தவகையானாலும் இந்திரற்கு அன்புடனே
செந்தாமரைப்பூ நிமைபூர்க்கும்பொய்கையிலே
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவுமப்போது
தண்ணீர்குடிக்கத் தான்வருமேயந்நேரம்
தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து
ஆவின்வயற்றில் அவதரிக்கஅற்புதங்காண்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
ஆதிவடியேன் அருள்பெற்றேனென்றுசொல்லி [து
சுகம்பெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்
தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
வாய்புதைத்துநின்று மகவைமிகநோக்கி

விருத்தம்.

அரனுடனேவாழுந்தேவரானதோருயிர்கட்கெல்லாம்
பரமனுடன்பாவபுண்ணிய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
காமிசையுதித்தசித்திர புத்திரசிகாமணிக்கா
யருமையாயவனையீசன் வரவழைத்தருள்செய்வாரே.
சித்திரபுத்திரரைச் சிவனுமேவரவழைத்து
பத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்சென்று
வச்சிரவளர்த்தஆவின் வயிற்றினில்சென்றுபுக்குப்
புத்திரனாய்ப்பிறக்க போமெனவிடைகொடுத்தார். உ
எழுதியகணக்கைநீயும் இறைவன்மால்வசத்திலாக்கில்
பழுதில்லாப்பூமிதன்னிற்பகுத்துரைதெரியவப்பால்[ம்
வழுவில்லாதொழுகநாமும் வரமுனக்கருளிச்செய்தோ
எழுமெனப்பூமிபாரக் கணக்கையுமாலுக்கீந்தான். ௩

வசனம்.

அதெப்படியென்றால் முன்கயிலாசபருவத்திலும் வைகுண்டத்திலும் பிர்மலோகத்திலுமுண்டான தேவர்கள் ரிஷிகள் தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்கின்றபாவபுண்ணியகணக்குங் கருவும்பார்த்து சிருட்டி செய்த சித்திரபுத்திரரை ஈஸ்வரர்வரவழைத்துத் தேவேந்திரன் மகாகொடூரமாய் அந்தரமான தவசுசெய்கிறதைப்பாருமென்றுசொல்ல அப்போ சித்திரபுத்திரர் அவருக்குச்சந்தானமில்லையே அவர் எப்படித் தவசு செய்தாலுமில்லையென்று சொல்ல அப்போது சிவன் எந்தவிதமாகிலும் நீயேபோய் பிறந்து புத்திர வாஞ்சையைத் தீர்க்கவேணுமென்று சொல்ல இந்திரன்

வயிற்றிற் பிறக்க காரணமில்லை என்று சித்திரபுத்திரர் சொல்ல இந்திராணிக்கு நாம் அனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவின் வயிற்றில் செனித்தாற் குற்றமில்லை அதற்குச் சம்புமகாப்பொய்கையாகிய தடாகத்திற் றாமரைப்புஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்பொழுது அந்தப் பசுவானது தண்ணீர் குடிக்கவருந் தண்ணீருடனே போய்செனித்து பிறப்பாய் உடனே மகவாசைதீரும் பூமியிலுண்டாகிய முன்பாவ புண்ணிய கணக்கெடுத்தெழுதிக்கொடுத்து எழுத்தாணியுங்கொடுத்து அவ்விடத்திலுண்டான கணக்குங்கருவே லமும் மகாவிஷ்ணுவசம் ஒப்பிவிக்கச்சொல்லி யுத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்துப் பின்பு சித்திரபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ளபெரியோர் களையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புமகாப் பொய்கையில் வந்து அவதரிக்கிறதை இனிச்சொல்லுகிரும். (எ-று.)

எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுத்துபோனுன்என்கோவே
ஆயிரம்பேராலும் அசைக்கவொண்ணுபுத்தகமே
ஞானநெறி நீதிமறை நன்னூலின் நீடுபுகழ்
பூண்டவர்கள்புத்தகத்தை போயெடுத்துவாருமென
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்வைத்தார்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கொடுத்தார்
முற்கணக்குப்பிற்கணக்கும் முன்னிட்ட னுப்பும்படி
எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றூர்புத்திரரை
எழுதியந்தநாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்காண்
ஏழுலோககணக்கு மெழுதிமிககொடுத்து
பாவிகணக்கும் பஞ்சபாதர்தன்கணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ளதன்கணனக்கும்
பூமிதனில்மாயவனூர் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
எல்லாகணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்வகுத்து
மூத்தகணபதியும் முதுகுவலமிருக்க
இளையகுமாரன் இடதுபக்கந்தானிருக்க
தேவாதிகளெல்லாஞ் சேரவேதானிருக்க
இருடிமுனிவோர்கள் எல்லாருந்தானிருக்க
சாதிபதினெட்டுந் தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராசன் இயல்காலதூதருடன்

பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டந்தான்வகுத்துப்
புண்ணியபாவம் புதுமையாய்த்தான்வகுத்து
அந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்
வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
பத்திரமாயதிகாரம் பலநாளும்உந்தனுக்கே
தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தந்தோமெனவுரைப்பார்
சந்திரசூரியர்கள் தங்கவொளிபோலெனவே
குண்டலமுங்காதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி
ஆபரணதியெல்லாம் அழகழகாய்த்தான்பூட்டி
சிவனரிடத்தில் தீர்க்கவிடைவாங்கி
அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
எண்ணாயிரம்பூதம் எடுக்கவொண்ணப்பட்டோலை
கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்நேரம்
கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திற்றனிடுக்கித்
தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தாபித்தார்வுத்தமரை
சித்திரைக்குட்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அந்தத்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதில்
சித்திரபுத்திரனய்ச் சென்றங்கவதரிப்பாய்
புத்தகமும்மிந்நாலுங் கூடப்பிறக்குமென்றார்
சிவனாருள்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
அயிராவதங்களொன்னும் ஆனைகளைதான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
ஆகாசதேரில் அப்போதுதானேறி
வாராரேயுத்தமனர் பாவிதனைநோக்கி
செண்பகங்களாடுமந்தச் சிறந்ததொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பவளம் அடுக்கடுக்காய் தான்விளையும்
வயிரவயிடூரியம் வச்சிரகோமேதகமும்
புஷ்பராகங்களும் புகழுமந்தப்பொய்கைதனில்
முத்துக்கள்வந்து முழங்குமந்தவாவிதனில்
சங்குகள்சூலங்கொண்டு தவழுமந்தப்பொய்கையிலே
கெருடனுமங்கே கிளைகூடிகொண்டாடும்
மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
அன்னங்கள்தாராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கையிலே
வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்
மாடப்புறுக்களெல்லாம் வரிசையாய்தானிருக்கும்

புனுகுடன்பிள்ளை பொருந்திமிகவாழும்
சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானுமிகவாழும்
கஸ்தூரிபிள்ளை கவியுமந்தப்பொய்கைதனில்
கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
காண்டாமிருகங் குதித்தாடும்வாவிதனில்
புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியுமந்த நீராவில்
கனிவகைகளெல்லாங் காய்க்குமந்தபொய்கையிலே
செந்நெல்விளைந்து சிறந்திருக்கு நீராடி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்தசிறுபிச்சிகளும்
இருவாட்சிபிச்சி இருந்துமிகவீசும்
மருவுமருக்கொழுந்து மணம்வீசும்பொய்கைதனில்
ஏலங்கிரும்பும் இலங்குமந்த நீராவி
சாதிக்காய்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
மரங்களிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்
வண்டுகள்தும்பிமுதல் மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
மந்திகள்பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதன்னில்
செந்தாமரைபூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதனில்
அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூக்கும்
சந்திரசூரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
ஆதிப்பிரமாவும் அமர்ந்தாடு நீராவி
நாராயணர்முதலா நல்லரிஷிகளுமே
முனிவர்முதலானோர் முழுகுமந்தபொய்கையிலே
கன்னியர்களெல்லாங் கலந்துவிளையாடிடுவார்
பழவினைகளெல்லாம் பறந்தோடுங்கண்டீரே
தீவினைகளெல்லாந் திடுக்கிட்டுத்தானோடும்
பிணிகள்முதலாகப் பிற்கட்டுத்தானோடும்
கிழவர்முழுகினால் பாலராகிப்பிறப்பார்
இந்தவிதமா யிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
சித்திரபுத்திரருஞ் சீராகவந்துதித்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
இனிமேல்நடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
ஏலங்கருங்குழலாள் இந்திராணிதன்றனக்கு
சித்திராதேவி திறையவேதான்பிடித்து
மஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாககண்டனளே
கண்டுபயந்து கடுகிட்டெழுந்திருந்து

தாதியரைத்தானழைத்துதானுமேயெடுத்துரைப்பாள்
இந்திரனைப்போல யெந்தன் மடிமீதில்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தங்கஒளிபோலச் [போல்
செம்பொனெழுத்தாணியுடன் சேர்ந்தமைந்தபிள்ளை
பச்சுடன்நல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
இன்பம்பெருகி யிருதோளும்பூரித்தேன்
கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
பதினாலுலோகமுதல் பண்பாய்க்கணக்கெழுத
கண்டகனவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
வேழமுகத்து விநாயகனைத் தெண்டனிட்டு
மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மூவரையுமங்கே முழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்றாள்
கண்டகனாப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
குண்டலங்கள்மின்னக் குமாரன்வந்துதோன்றுவதால்
பொற்கனமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
என்றரனார்பாதம் ஏந்திப்பதிந்துநின்று
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவையன்னேரம்
அம்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படவே
இந்திராணியம்மை யிளங்கோதையோடிவந்து
முந்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
என்னோடேகூட நீமலடாகாமல்
இனத்துடனேநல்ல யின்பமுறமேய்ந்திடுவாய்
வனங்கள்தனிலே வளர்மிருகமெத்தவுண்டு
இனத்தாரைவிட்டு இனப்பிரிந்துமேயாமல்
எல்லைக்கடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னாமல்
ஈனுகசாலி விளஞ்சாலித்தின்னாமல்
சூலையோடேஆமணக்கை கொழுந்தோடருக்காதே
சோளங்கதிரைகண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
எள்கடுகுதாய்கடுகு எறிட்டுப்பாராமல்
கள்ளிகளைத்தின்னாமல் கண்டபுல்லுமேயாமல்
இத்தனையும்நீக்கி யிதமாகத்தான்மேய்ந்து
மாலைகருகருத்து மையிருளாகுமுன்னே

எல்லைக்குவந்துவிடு என்மகளேயென்றுசொல்லி
இந்தப்படியே யிசைந்துமேதான்சொல்லி
மேய்ந்துவாவென்றுசொல்லி விட்டாளேயப்பசுவை
மேய்ந்துவருவதற்கு மெய்குளிர்ந்தவப்பசுவு
சிலம்புகலகலெனச் செஞ்சலங்கையோசையிட
ஆபரணத்தோடே யசைந்தேவிளையாடி
அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தானடந்து
காட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
பொற்புல்லுந்தின்று பிணப்புல்லுந்தானுருகி
தண்ணீர்தாகத்தை தான்பொறுக்கமாட்டாமல்
கண்ணாயிரமுடைய காவலனார்சோலையிலே
இந்தப்படியே யிருக்கிறநேரமதில்
சிவனாருமங்கே சித்தமகிழ்ந்தன்னேரம்
அலைகடலேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை
விரையவேதானழைத்து விடைத்தந்தாரென்னவெனி[ல்
தேசமதையாளுந் தேவேந்திரன்தேவி
பிள்ளையார்தான்வளர்த்த பெரியதொருபசுவும்
சம்பத்தலத்திற் றுணிற்குஞ்சோலையிலே
இக்குத்திசைகள் தெரியாமல் நிற்குதுகாண்
வழித்தடங்காட்டி வரும்போதுவாவியிலே
தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில் நீதானும்
செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்
என்றரனார்சொல்ல ஏற்றபகவானும்
திசைத்தபசுவுக்கு தெரியவழிகாட்டிடவே
வழியின்படியே வந்ததுவே நற்பசுவும்
சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்துதேகமெல்லாம்
சுற்றிவலம்வந்து தூய்யதிருநற்பசுவும்
தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
புதுமைகளெல்லாம்பார்த்து பூரித்திருதோளும்
ஆவலுடன்தண்ணீர் அருந்துமந்தவேளையிலே
தப்பாமல்சூரியனும் தாமரைப்பூப்பரித்து
போடவேதான்தின்று பொறிகலங்கிசூலாகி
வால்வீசிக்கரையேறி மயங்கியேசூலாகி
முட்டிகளுந்தானசைத்து முகமுமிகக்குழைத்து
வாயில்நுரைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதான்தெரித்து

முட்டிமுணங்கி முன்வயிறுதான்தள்ளி
நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கிவழிநடந்து
காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாகிச்
சிவனரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள
எல்லைதனில்வரவும் ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேகால்மடித்துப்
படுத்ததேயப்போ பலபேருமோடிவந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
தேடார்த்திரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
மயிலே நீபோமிடத்தில் மலைநாகந்தீண்டியதோ
மாயமிருகம் வளைந்துமொட்டினதோ
நச்சுப்புல்லுந்தின்றதுவோ நாகங்கடித்ததுண்டோ
என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
விஷத்துக்குபார்த்து மேல்தடவி நீறுமிட்டு
செட்டிச்சிகளெல்லோரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
சந்தனக்குங்குமந் தானுமிக்கொண்டுவந்து
ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச [ள்
அப்போவொருதாதி யானதொருவார்த்தைசொல்வா
பசுவின்வடிவல்லப் பாலன்வடிவென்றுசொல்லிக்
கழுநீருப்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்துச்
சந்தனமும்பன்னீரும் தானுமிகப்பூசி
ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிருந்துதான்வீச
சுற்றித்திரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
தாகந்தெளிந்து தான்விழித்துப்பார்த்தவுடன்
பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தபாலனுக்கு
சிறப்பாய்வந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
என்றபொழுதே யெழுந்துதேநற்பசுவும் [று
செம்பொன்மணிமண்டபத்திற் சேரவேவேணுமென்
ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்துத்
தங்கமணிதானோடே சார்ந்ததுகாண் அந்நேரம்
இந்திரனார்தேவி யிளங்கோதைதான்கேட்டு
அசையாமணியை யசைக்கவந்தகாரியமேன்
இந்திரரும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
எந்தவிதமோ தெரியவுமாட்டுதில்லை
பாருங்களென்றுசில தாதியரைவிட்டாள்காண்
போனார்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு

வந்துமேபார்த்து மறுபடிதான்சொல்லலுற்றார்
நாகமடந்தையரே நல்லதொருதேவியரே
வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதென
எண்ணத்தொலையாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
எந்தப்பசுவென்றுகண்டீர் ஏந்திழையீர்சொல்லுமென
கண்கள்பவளமுமாய் கண்டவர்க்குநல்லுாவாய் [மாய்
நெற்றியிலேவெள்ளையுமாய் நிறமெல்லாம்பொன்னிற
என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியேயோடிவந்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
காருவினண்டையிலே கதறியேயோடிவந்து
தேனேமரகதமே இயக்கம்வந்தகாரியமேன்
மானேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
துயரத்துடனே சொல்லுவாளிந்திராணி

விருத்தம்.

அந்தணனன்னடைந்ததுண்டோவாலுரைதவிர்ந்ததுண்டோ, நிந்தையாய்ப்பெரியோர் மூத்நூல் நெடுமுறைதவறினேமோ, கந்தன்மாலயன்வேறென்று கருத்தினில் நினைந்ததுண்டோ, உந்தன்முன்னோர்கள்செய்த ஊழ்வினைமுடிந்தவாரே.

நடை.

மானேயுனக்கு வஞ்சனைகள்செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவிபார்த்தாளோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுதின்கையிலே
விஷங்கள்கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன்திருமேனி யுள்ளடைந்துவாடுவதேன்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனேயென்றுசொல்லி
குங்குமச்சந்தனமுங் கூட்டிக்குழம்புசெய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிக்கழு நீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவேநற்பசுவும்
பாரக்களைதீர்ந்து பார்த்துதேயந்நேரம்
கண்கள்பொரிபறக்குங் காலசைந்துவால்சுற்றும்
மானத்தைப்பார்த்து மனதையருவருக்கும்
பூமியைப்பார்த்துப் பொறிகலங்கிசீறிநிற்கும்
ஆனந்தமாகி யதிரநடனமிடும்

சிவா சிவாவென்று திகைத்துநெடுமூச்செறியும்
ஆரகராவென்று அலறுமதைதான்கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்லுவாள்காண்
பசுவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்துசொல்வோரைக்
கூட்டிவரவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர் இடையர்தம்மை யழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்களப்பசுவை மதியோடேதான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்த தோகைமயிலாட்கு
ஆரமுலைப்பசுவு மடங்கிமிகச்சூலாச்சு
இன்று நாளையீனா மீற்றுமயக்கமிது
என்றுமேதான்சொல்லி பேசினாரப்போது
பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாது
கோவிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
தாதியர்கள்கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கோவின்முன்பாக
சூழநிறைந்து தூயயிடம்பண்ணுவித்து
வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
பரிகாரிகள்வந்து பணிந்துமேதெண்டனிட்டு [ன்
கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பே
என்றமொழிகேட்டு யேற்றபரிகாரிகளும்
காட்டுமருந்தாங் கடுமருந்துமொருகோடி
சிவனை நினைத்து தோத்திரங்கள்செய்கிறாள்
அபயமபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
செங்கைசிவப்பத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
அய்யோகோவென்று அடித்துவிழுந்தழுதாள்
அப்போதுசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்நேரம்
வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
வைகுண்டலோகம் வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
அனியாயமோவென்று அலறியழுதகுரல்
மகாதேவர்தானும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
சிவபெருமானங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
சிவபெருமானீஸ்வரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
போய்நீயுமையே புகழ்ந்துகுறிசொல்லென்றார்
பத்தினியாய்ச்சென்று பகுத்துரைப்பாயென்றருள
அந்தவுமையாளும் அரனாருள்படியே

கொக்கிறகுசூடிக் குறமாதுதன்னைப்போல்
பொற்கூடைபொற்பிறம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து
பாடிநடந்துவந்தாள் பார்வதியாள்நற்குறத்தி
பாடியிருந்து பரமனிருதாள்பணிந்து
இருந்தவளைப்பார்த்து இறைசிவனார்சொல்லுகிறார்
குன்றுமலைச்சி கொடிச்சிகொடியிடைச்சி
வள்ளிக்குறமாது மலையரசன்மகளே
என்றனதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
குறிகளுமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியுமுண்டு
சிறுத்தொண்டர்பிள்ளை கறிவுண்ணப்போனதுண்டு
மண்டோதரியுடனே வாளரக்கன்மாளிகையில்
கூடியேவந்து குழைந்தையாய்ப்போனதுண்டு
ஆரூரில்சோழன் அருமைமகனேயென்று
தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுமுண்டு
பின்னையொருமைந்தன் பெருவயிரன்தானுமவன்
அன்னைபிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
இப்படியுநல்லகுறி இசைவாகத்தோணுதென்றாள்
அப்போதுசிவனு மருளுவார்வுத்தமிக்கு
கொச்சைக்குறத்தி குறிபார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
கழுவிலிருந்து கைகாட்டினார்தங்கையரே
உழுதுதிரிந்தபன்றி யுங்களண்ணன்தானல்லவோ
ஆச்சியர்கள்வீட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார்தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் ஏற்றபடிகொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரும்
போய்வாரேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
மாதாவுமன்னேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி
தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள்குறமாது
மைவாழ்குறத்தி வானவர்தன்கோவில்வந்தாள்
இந்திராணியம்மை யெங்கிருக்கிறாளென்றாள்
இந்திராணிகண்டு யெழுந்துமேயோடிவந்து
வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
பாராய்க்குறத்தியும்மாபசுவைப்பிழைப்பித்தால்.

வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் விதவிதமாய்கொடுப்பே
சொன்னவுடனே சொல்லுவாள்குறமாது [னெனச்
குறமாதுதானுங் குறிசொல்லஇந்திராணி
ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றார்
குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்புகொண்டருளி
விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்லி
வேண்டியதெல்லாம் வேணபடிதான்குவித்து
விநாயகனைத்தானினைந்தாள் வெள்ளிமலைக்குறத்தி
கணபதியுமங்குவா கனமாய்படைத்ததனை
உருட்டித்திரட்டியொரு உருண்டையாய்ப்பிடித்து
கவளங்கொடுக்க கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
சிங்கியடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது
கேளாயோயென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணாதே
எந்தன்குறிதானும் எள்ளளவுந்தப்பாது
செங்கைவடிவேலனென சிறுமைந்தன்கண்டாயே
மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவிநாயகன்தான்
கந்தன்மருமகள் வள்ளிதானுமவள்மாமி
ஆரூர்சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
பரமேஸ்வருடைய பார்வதியும்நான்தாண்டி [ன்
உன்னுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறே
வானுலகமாள மகன்வருவானுன்றனுக்கு
அன்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும்
இம்மையிலுமறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
ரத்னமுடிசூடி நல்லமைந்தனாய்வருவாய்
பெற்றிடுவீர்இப்போது பெருமாள்திருவருளால்
கண்ணிறைந்தபாலகனார் கணக்கெழுததோன்றுகிறார்
நீலகண்டர்தம்மருளால் நினைத்தபடிகிடைக்கும்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் மைந்தர்வந்துதோன்றுகிறார்
கோவின்வயிற்றிற் குமாரன்வந்துதோன்றுகிறார்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அத்தன்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
புத்தகமும்பூநூலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
எழுத்தாணிகைபிடித்துப் பிறப்பாண்டியென்மகனே
உத்தளமாய்வெண்ணீரும் ஒளிருந்திருவழுதாய்ச்
சித்திரபுத்திரர்வந்து செனிக்கிறார்மாமயிலே

பூலோகம் ஆளப் பிறக்கிறார்பொற்கொடியே
எழுப்புகடையானை தலையெல்லாமெழுதவல்லார்
புத்தகமூத்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதப் புண்ணியனார்
அருளுஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகாவிஷ்ணுவுக்கும்
வருக்கும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விக்கும்லட்சுமிக்கும்
கணக்கராய்த்தானிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
இப்படியாக இருப்பான்காணுத்திழையே
அரனார்கருவேலம் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
இன்பத்தோடிங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
குப்பல்குப்பலாகப்பொன்குவித்தாளேயேந்திழையாள்
அன்னேரந்தான்குறத்தி யவள்முகம்பார்த்துரைப்பா
உன்னுடைய அன்பு யிருந்தாலும்போதுமினி (ள்
பொன்னும்பணமும் புலையன்படைக்கிலையோ
நிறைநாழிமுத்தை நேரேகொடுவென்றார்
மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாதுயரமுந்தீர்த்து
மகனுடனே நீயும் மகிழ்ந்துமேவாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்.

உமையவள்குறிகள்சொல்லி யுரைப்படிமுடியுமென்று
சமையுநல்லிந்திராணிக்குந் தானுமேமனதைதேற்றி
அமையவேவரத்தையீந் தடைவுடனரன்பாற்சென்று
உமையவள் நடந்ததெல்லா முறைத்தவனிடத்துற்றா

நடை. [ளே

அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைகேளுமென்றார்
நாகமடைந்தையரும் நல்லகுறியென்றுசொல்லி
பசுவின்வயற்றிற் பாலன்பிறப்பதுதான்
நிச்சயமாயெண்ணி நினைவுதனைவிட்டுவிட்டு [தான்
கொலுச்செய்யுமண்டபத்திற் கோதையரும்வீற்றிருந்
வானம்புவலோகம் மண்டபூமியுள்ளதெல்லாம்
சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
அழையுமென்றபோதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குதென்று
ஏழுலோகத்திலுள்ளோ ரெல்லோருந்தாமறிய
பறைசாற்றுமென்று பைங்கொடியாள்சொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமப்போது வாகாய்பறையறைந்தான்
தெருவீதிகளெல்லாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்

முத்துவளைந்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்
வயிரக்கால்நாட்டி வகைவகையாய்த்தானிருத்தி
தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்பந்தல்போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிருத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்செய்து
இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
அன்பதுகாதம்பரப்பி அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிருத்தி
வெள்ளியினுற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தானிருத்தி
நவரத்தினத்தாலே நன்றாகத்தானழுத்தி
சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்றான்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்தார்காண்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
தபோதனர்களெல்லாருந் தானுமேவந்திருக்க
முனிவர்களெல்லாரு முக்கியமாய்தானிருந்து
அந்தணர்களெல்லாரும் அப்படியேதானிருக்க
சங்கீதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்தானிருக்க
வகைவகையாய்ப்பத்தி வகுக்கவேவேணுமென்றான்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றான்
அந்தப்படியேயடைவாகச்செய்யலுற்றான்
பிள்ளைபிறக்கப் பெருமுகூர்த்தம்வந்ததென்று
ஏழுலோகமறிய இடிபோல்முரசடித்து
வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
தபோதனர்கள்முதலிவோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
ரிஷிகள்முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
அந்தணர்களெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
கூன்குருடுசெவிடூமை குடபலாய்வந்தார்கள்
அவரவருக்கெல்லா மயிராணியப்போது
தானங்கள்வாங்கத் தான்வந்திருந்தார்கள்
வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்தார்
மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தேநின்றூத
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள்தானோத

மங்கையர்கள்வந்து வாழ்த்திகுறவையிட
கன்னியர்களெல்லாங் காவலாய்சூழ்ந்து நிற்க
அங்கயர்க்கண்ணம்மை யருகிருந்துகைகொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது
மன்னர்பெருமான் வருகிற அதிசயங்கள்

நயினர் சிறப்பு.

ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுபுத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகக்கைபிடித்து
காதிலிருகுண்டலமும் கணக்கவே தான்பூட்டி
அரனார்திருவருளால் ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொனனின்தலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனர்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவபுண்ணியங்கள் பதிந்தெழுதவந்துதித்தார்
எதிப்பிடித்து இடதுகையில்வெண்ணீரும்
காதிலேயிட்ட கவரிமணிகுண்டலனர்
காரிந்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்தானென்பாரும்
பிரமாவென்று பெருத்தமொழியுரைத்தார்
இப்படியுஞ்சிலபேர் எற்றமொழியுரைத்தார்
திருவழகைச்சொல்லத் தேவராலகூடாது
எலலாக்கணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்
நமசிவாயவென்கிற நன்னமச்சித்தமுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானென்றசத்தமுமாய்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குறவையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குறவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களெல்லாங் கனத்தகுரவையிட்டார்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான்முழங்க
பூமாரியெங்கும் பொழிந்தார்களெல்லாரும்
தேவர்அமிர்தந் திருச்சங்கில்தானேந்தி
சேனையுமங்கே சிவனுமையாள்கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இளங்கோதையந்நேரம்
திருவாய்விளக்கித் தீர்த்தமுத்தாடி
பட்டையுந்திப் பசைவனைத்தெண்டனிட்டு

பிள்ளையைவாரி முகத்தோடே முத்தமிட்டாள்
அப்போது பச்சுடம்பா யாச்சுதவள்மேனியெல்லாம்
பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்டைங்கொடிக்கு
தான்பெற்றதுபோல தாதிகையிற்போனான்காண்
அப்போயொருதாதி யறியாளெழுந்திருந்து
காயங்கடைசரக்குக் கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாளேகோதையற்கு
அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானோடிவந்து
மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
கைகால்துருவி வாயிற்செவிமூக்கெடுத்து
சேரணையெடுத்துச் சரிகுழலால்கைமாற்றி
தொப்புளறுத்து குலவைமிகமுழ்கி
ஈரந்துவட்டி யிணையாடைதான்போட்டு
பஞ்சாடைக்குள்ளே பலகைதானமர்த்தி
வேண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்செய்தபின்பு
தேவேந்திரன்வரவை காணேமெனதிகைத்து
இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றுளந்நேரம்
பாலகனைப்பார்ப்பதற்கென் பத்தாவைகாணமென்று
அப்போசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும்
வந்துவுடனே மகனாரைத்தான்வாங்கி
தாங்கியெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானுமிட்டு
உண்டானசந்தோஷ முறைக்கமுடியாது
அன்னேரமிந்திரனும் அழகானதாதியரே
சுந்தரியாளிடத்திற் கொண்டுபோமென்றுசொன்னார்
ஆவலுடன்வந்து அரியுமகனார்க்கு
தேவப்பிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்கள்
பிறந்ததைவிபரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
நவக்கிரகமெல்லா நயமானநாளொன்றில்
பேரிடவேணுமென்று பெரியதொருஇந்திரனும்
சித்திரையில்வந்ததினாற் சித்திரபுத்திரரென்றார்
அப்படியேபெயரை யழைத்தார்களந்நேரம்
சிறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
தானதருமங்கள் தான்கொடுத்தாரந்நேரம்
மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருபசுவும்
திற்குமனைவில் நினைவுமறந்தொருநாள்

பாலகன்நெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
மகனையெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திராணிதானும் இளம்பசுவையந்நேரம்
கரத்தாலடித்தவுடன் கண்சிவந்துதான்பசுவும்
இடமுடையபால்பசுவுந் தெய்வமேசாட்சியென்றார்
சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
சிவனை நினைந்து தோத்திரங்கள்செய்ததுவே
அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
பசுவையடித்த பாதகத்தைத்தான்தெரிந்து
இந்திரவிமானத்தை யெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
இந்தட்சணப பசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
வந்தவுடன் அப்பசுவு மகதேவரைப்போற்றி
தேரின்மேலேறிச் சிவனாரிடஞ்சேர்ந்து
இந்திரற்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
பாலகனையீன்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள்தானடித்தாள்
வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனருமேதுசொல்வார்
உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்துநான்தருவேன்
வஞ்சகமில்லாமல் மனமகிழ்ந்துநில்லென்றார்
அப்படியேநற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
இப்பால்நடக்கின்ற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
தேவருமிந்திரருந் தேவியுந்தானழுவார்
பாலன்பசித்துப் பதறியழுதவுடன்
பாலமுதம்வாங்கப் பகவானைத்தேடுமென்றார்
பசுவைமிகத்தேடிப் பார்த்தார்களெல்லோரும்
காடெல்லாந்தேடிக் காணோமெனவுரைத்தார்
இந்திராணியான இளங்கோதைதானழுதாள்
இந்திரனுமப்போது இரங்கிமிகவாடி
மாயையாய்வந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
மற்றுமொருபாற்பசுவின் பால்முகத்தைமைந்தனுக்கு
குற்றம்வாராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனளே
பாலர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்சாய்ப்பார்காண்
வயிரம்வைடூரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்காண்

சித்திரபுத்திரரைச் சீர்சிறந்ததொட்டிலிலே
வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
ஆவின்பா லூட்டி யரியதொட்டில்மேற்கிளத்தி
தொட்டிலேத்தானசைத்துச் சூழநின்றதாதியர்கள்
இந்தநல்லதொட்டிலிலே என்மகனே நித்திரைபோ
தேவேந்திரன்மணியே செம்பொன்னேதா லுறங்காய்
இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தவனே
வா னுலகம் ஆள வந்துபிறந்தவனே
மைந்தராய்வந்து மகளாசைதீர்த்தவனே
எங்கள் துயர் தீர இன்றுவந்தபாலகனே
தேசகணக்குஞ் சிறந்தபெருகணக்கும்
மண்ணிற்கணக்கும் மகாதேவர்தன்கணக்கும்
விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனே
சந்திரசூரியர்போற் சார்ந்ததிருமகனே
ஆதிபரன்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனே
துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கும்
சிட்டர்கணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனே
தேவேந்திரன்தவத்தாற் சிறியவுயிர்செய்யும்
நன்மைகளுந்திமைகளு நன்கரியவந்தானே
சிராய்ச்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியரை
ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தானே
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தபாலகனே
எங்கள் அருமபெருமோ யிந்திரனார்கண்மணியோ
எங்கள்குலம்வாழ எழுந்தருளும்நாயகமோ
இப்படியாக யேங்கிநின்றுதாலாட்டி
அத்தைமகனை யரிதாய்வளர்க்குங்கால்
தாதிமார்தன்பாலைத் தானுண்ணச்சொன்னார்கள்
உங்கள்முலைப்பாலை யுண்ணவேநான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைகுழந்தைக்கு
மந்திர நூல்வேத மகாயரிவையுண்டாக
வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரன்னேரம்

விருத்தம்.

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமாயோதிவைத்த
தந்திரவாத்திமார்கள் தான்அரிவோமென்றோத
மந்திரப்புதல்வனாரும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
சுந்தாசித்திரபுத்திரர் சொற்களும்வோதுவாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்ருல் இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள் நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமு மாகவளர்த்த சித்திராபுத்ரரானவருக்கு வேதங்களப்பி யாசம் பண்ணிவிக்கவேணுமென்று வாத்தியாரை யழைப்பித்து பட்டணமெல்லா மலங்காரஞ் செய்து மகாதானங் கோதானம் வஸ்திரதான முதலான தா னங்கள்செய்து வோமம் எக்கியங்களெல்லாஞ் செய்து சித்திரபுத்திரற்கு வாத்தியார் அரிவோமென்றுசொ ல்ல அதற்குப்பயன் சொல்லுமென்று வாத்தியாரிடத் திற் கேட்க அவர்சொல்ல யேதுமில்லாமல் சித்திர புத்திரர் தானே பயன்சொல்லிப் பின்னடக்கிற காரியங் களைச் சொல்லுகிருேம்.

நடை.

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்த்தான்முடித்து
ஆதிமுதலான அறிவையுங்கைகொடுத்து
அரியோமரியோமென் ருதரவாய்ச்சொன்ஞர்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார் அரியோநமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தங்களுரையுமென [க
அப்போதுவாத்தியார் அதன்பொருள்சொல்லாதிருக்
நான்சொன்னபடிகேளு நல்லதொருவுத்தமரே
அரிக்குப்பொருள்சொன்ஞல் அண்ணுவிநீர்எனக்கு
குருக்களுமாவீர்குற்றமில்லைகண்டீரே
எனக்குமோர்அண்ணுவி யீசனல்லால்வேறுமுண்டோ
மேலானவுங்களுக்கு வேதமதுசொல்வன்யான்
கிட்டியான்வாசிக்க கேளுங்களென்றுசொல்லி
நன்னெறிநூலவிழ்த்து நற்படமீதேறி
சைவநூல்வேதந் தழைக்கவேவாசித்தார்
ஓரெட்டுக்குள்ளே யுலகமெல்லாம்வாழவென்று
தேவர்கள்வாழவென்று திருவேடுவாசித்தார்
மூவர்கள்வாழவென்று முதலேடுவாசித்தார்
அயனராமல்செங்கை யானதொருசீவனமும்
நமனருவேந்தன் நடுக்கிணத்திலுள்ளவர்காண்
சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைபட்டோலை யனுப்படியேவாசிக்க
வாத்தியார்தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகாண்

N2 ..

தனதுமனையன்றி தலைநாளில் நீருமொரு
அருதிமனையை யடிமையொத்திகண்டீரே
உம்முடையசெய்கையும் உமக்கரியபேசாமல்
என்னுடையயேட்டி லெழுதினேனென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லிவாத்திமா ரிருகையாற்போற்றிசெய்து
ஈஸ்வரனார்கற்பனையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
இவ்வார்த்தைகள்கேட்டு இந்திரனிந்திராணியுடன்
மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
மைந்தர்பெருமான் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
பூலோகசோதனைக்கு போய்வாரேனென்றுரைத்தார்
நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போறோமிந்திரரே
அங்கேசிவன்வாச லருகிருக்கநாம்போறோம்
என்றுகணக்கை யிதமுடனேதான்கூட்டி
நன்றியுடனே புறப்பட்டார்நற்கணக்கர்
இட்டபடியே யீஸ்வரனார்தான்கீர்த்தார்
கட்டளையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போறோமென்றார்
அந்தக்கயிலை யரனார்கருவேலம்
நித்தமெழுதிவா நிமலாருள்கொடுத்தார்
பத்திரமாயென்வசத்திற் வந்ததொருபட்டோலை
சீருடனேயென்வசத்திற் சிற்பாகவிருக்குதுகாண்
பாமனார்தான்கொடுத்த பண்டாரபொக்கிஷமும்
கொத்தவரிசைகளை கொற்றவரேகண்டீரே
பொன்னுலகமட்டுமல்லோ புண்ணியரே நீராண்டீர்
நிறைந்தபுகழ்யாதாவு நீருமிகத்தவசிருக்க
உங்களுக்குபிள்ளையார் யுகந்தார்கண்டீரே
அண்டரண்டகோளமட்டும் அனுவளவுந்தப்பாமல்
எழுத்தாணிபட்டோலை யென்கையிற்றான்கொடுத்தார்
முத்திரைமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
கண்டீரோ நீருங் கணையாழிமோதிரத்தை
இவ்வளவுவாழ்வுமுங்க ளிருவருடவாழ்வும் [ம்
புதிதானகாரியத்தைப் போய்ப்பார்க்கவேணுமென்று
போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென்ன
வாடவயச வருமளவு நீரிருந்தால்
பாலனால்வந்த பலங்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
அந்தப்பலனும் அரனருளாற்றான்கிடைக்கும்

118999

அப்படியேநானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
எப்படியுமென்றாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடையருளும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
மாதாவைத்தந்தையே வணங்கியிருபாதமதில்
புட்பமதுபோட்டுப் பணிந்தாரேபுண்ணியனார்
அருமைத்திருமகனை யன்னைதான்வாழ்த்தி
இந்திரவான்தேறி லேறியேயுத்தமனார்

விருத்தம்.

சென்றனனீசனன்பாற் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு [ம்
நின்றனன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரிலாவுமையாள்தானு
வந்தனன்மகனேயென்றுவாரியேமுகந்துகொண்டாள்
மைந்தனுமங்குவந்த வரன்முறையியம்பலுற்றான்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சித்திரபுத்திர நயினாரானவர் இந்திரன் இந்திராணி இவர்களை வணக்கத்துடன் அனுப்பக்கொண்டு தேரின்மேலேறி சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரான பரமேசுவரனையும் பார்வதியம்மாளையுங் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து சிந்தை களிகூர்ந்து நிற்கப் பார்வதியம்மாளும் மகனைக்கட்டிவாரி முகந்து கொண்ட வுடனே சித்திரபுத்திர நயினார் சுவாமியிடத்திலும் அம்மாளிடத்திலும் அவ்விடத்தில் நடந்த விருத்தாந்த மெல்லாஞ் சொல்லுகிறார்.

நடை.

அப்பால்நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனுனுஞ் சொல்லுகிறேன்சீராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தே நித்தனைநாள்
ஈஸ்வரன்சொன்னவிடை யெள்ளளவுந்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவின்வயற்றில் அவதரித்தேனுதரவாய்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்மனக்குளிர
புத்திரனுகவென்னை போற்றியேதான்வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருக்கவேசெய்திடுவோன்
என்னையுமங்கே யீன்றதொருநற்பசுவை
என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள்
உடனேதானப்பசுவும் உன்கயிலைவந்ததுவே
மற்றுமொருபசுபால் கொடுத்தென்னைவளர்த்தார்கள்

நன்றாய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும் நாயகனும்
இந்தப்படியா யிதுவரையும் நானிருந்தேன்
இவடத்துச்சிந்தையினால் ஏக்கமிகவுண்டாகி [து
போகிறேனென் றுசொன்னேன் போர்வேந்தனைப்போ
பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்றார்
அவ்விடத்துற்றாலு மிருக்கவேவேணுமென்றார்
இங்கிருக்க நீதி யெள்ளளவுமில்லையென்றார்
அரன்கயிலைசென்று அவ்விடத்தில் நானிருப்பேன்
அங்குமிங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்திங்குவந்தேன்
என்று-சித்திரபுத்திரனார் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன்
பசுவைமிகவழைத்துப் பாலன்வந்தான்கண்டாய்
என்றரனார்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசுவும்
சென்றுமகனார் திருமுகத்தைத்தான்மோந்து
எழுந்துமிருகொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே
இந்திரனிந்திராணி இவர்களிருபேரும்
மகனார்தான்போன வழித்தடத்தைநோக்கி
வந்தார்கயிலை மலைதனிலேவானவர்கோன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைகேளுமினி
சிவனாரிடத்தில் தேவேந்திரன்புலம்பிப்
புத்திரனுஞ்சத்துருவாய்ப் போனானெனவுரைத்தார்
உரைத்தமொழிகேட்டு உமைபாகரேதுரைப்பார்
சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னாயே
தாயாருகே தன்பிள்ளைவந்ததென்றால்
பேயாவுனக்கினிதான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
பித்தரைப்போல பிதற்றுகிறாய் நீதானும்
நாட்டுக்கணக்கும் நம்மூர்பெருங்கணக்கும்
நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்றும்
எமதருமர்தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விரும்பியேதானழைத்தோம்
எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொருமித்திரரே
போம்பிள்ளாயென்றுரைக்கப் போனாரோ இந்திரரும்
ஈஸ்வரனார்தாமும் யேற்றதொருபுத்திரனை
இப்போது நீயும் இயமனுடவாசலுக்கு
சித்தாந்தமானதும் செய்முறைப்படியே

அத்தாந்திரக்கணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்றார்
இந்தப்படியே இயமனைத்தானழைத்து
கல்யன்வுபத்திரத்தாற் களறிகள்தான்மிகுந்து
அவயக்குறவுண்டாகு மானதாவிப்போது
எல்லாக்கணக்கு மியல்பாகத்தானெழுத
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
என்றுநமனுக்குச் சிவனுரிசைத்தபின்பு
நன்றுநன்றென்று நமஸ்கரித்தானேரம்
இருபேருமொன்றாகி யேற்றவிடைதான்வாங்க
நின்றபொழுதேபிரமா நிமலரருளாலே
இருபேரும்வாழவென்று ஏற்றவிடைகொடுத்து
கட்டகருவுடனே கணத்தாண்டஞ்சூலமுடன்
குத்திடுங்கோல்கொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
இவ்வளவுந்தான்கொடுத்து ஏற்றபிரமாவும்
வராய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்வார்மேல்
சிவனை நினைந்து திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
தவத்தை நினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்மேல்
தருமங்கள்செய்வார்மேல் சற்றுமேகொல்லாமல்
புத்திகளுஞ்சொல்லி போகவிடைகொடுக்க
கருங்கடாமேலேறிதான் கள்ளனைத்தானுதைத்து
வலக்கடாதானேறி வாரார் எமதருமர்
சித்திரபுத்திரருஞ் சீராகத்தேரேறி
நல்லமுரசுசின்னம் நன்றாய்முழங்கிவர
இருபேருமொன்றாகி யிந்திரலோகம்புகுந்தார்
இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
பாரிலுள்ளதன்கணக்கைப் பார்த்தார்களப்போது
சிவகுருவேயென்று திருநீறணியாதார்
நாராயணாவென்று நாமமணியாதார்
பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணாதபாவியர்கள்
மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
அம்பலத்தில் நின்று அநியாயஞ்சொன்னவர்கள்
ஊராருடைமைக்கு பேராசைகொண்டவர்கள்
கல்லாக்கசடர் கணக்குப்படியாதோர்
சிவனை வணங்காதார் திருக்கோயில்சூழாதார்
அயனை வணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
பிச்சைக்குவந்தவரைப் பின்னைவாவென்பார்கள்

கன்றுவருந்தக் கறந்தபாலுண்டவர்கள்
போட்டநாழிமறக்காமல் போட்டளந்தபாவியர்கள்
பிள்ளையழித்துப் பேதமுறச்சொன்னவர்கள்.
உள்ளபொருளை இல்லையென்றேயுரைத்தவர்கள்
ஊரவழிக்குத் துணைவாரோமென்றுசொல்லி
ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துபறித்தவர்கள்
குளிசிலையன்றிக் குளித்திடும்பொல்லாதார்
கொண்டவனையாளாத கூத்தியார்கள்தன்னைவைத்தே
மாதாபிதாவருந்த வயிருவளர்த்திடுவார்
இட்டுண்டுவாழாதார் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
நீட்டும்பிழைக்கையில் நின்றுமெள்ளகேட்டவர்கள்
காவற்போர்செய்யுஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
கொண்டகணவனுக்கு குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்
இப்படியாக்கொற்ற விழிதொழில்செய்வோரையெல்
செப்பமுடன் நல்ல செந்தழலிற்றான்போட்டு [லாம்
பாசத்தைவீசி பதறவேதான்பிடித்து
வாசிதனில்நஞ்சையிட்டு நாக்கில்துறட்டிவிட்டு
உச்சிமலைதனிலே யோங்கிமுனையறிந்து
அச்சப்படக்கண்ணில் ஆளதனை நிறுத்தி
கையிரண்டுபின்கட்டாய் கட்டியிருகால்பின்னி
மார்பைத்துளைத்து மறுகதிருபாயபுடனே
கூறியநாராசங் கொடுஞ்சியிலூடேற்றி
ஆண்குறிபெண்குறியில் கூடைவாய்த்துராட்டியிட்டு
பாரைதனிற்போட்டுப் பாறையிழுத்திருந்து
வேறுவேறாயுடலை வெட்டியேபோட்டிழுத்து
காரமுள்ளவுப்பதை கரைத்ததிலேதானொழுக்கி
முள்ளுருவணங்களில் முகங்கீழாய்ப்போட்டிழுத்து
பள்ளமேடென்று பாராமற்றானிழுத்து
இவர்-தங்களையெல்லாம் ஏழாநரகத்தில் [ண்
தள்ளவென்றுபட்டோலை தானெழுதிகொண்டார்கா
நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை
கொண்டகணவனுக்கு கொலைமருந்துசெய்தவரை
அந்தணர்கள்சொத்தை யடித்துபறித்தவரை
பத்தினியாள்தன்னைப் பதறவேசொன்னவரை
வீதிவீதியாக விவரமாய்த்தானெழுதி
அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்

பெற்றதாய்சொத்தை சதிசெய்யும்பேதையரே
அரைத்த அம்மிசாத்காத அரும்பாவியானவரை
குத்துரலுலக்கை பொதுங்கலையாக்கொத்தவரை
வாசற்படிநடக்கும் வழிசுத்திசெய்யாரை
எந்தபதார்த்தமும் ஏற்றசுத்திசெய்யாமை
கண்டபோதென்றுசொல்லி காணமலொன்றுசொல்லி
குண்டுணிகள்சொல்லும் கொடும்பாவியானவரை
பகலுறக்கஞ்செய்யும் பாவிகள்தங்களையும்
நரகத்திலேயெழுந்த நடுவோலைதானெழுதி
கள்ளிகளோடு கடுகவந்துசிக்கினதே
குட்டுணிகள்சொல்லி குறளிகள்தான்பேசி
சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள்சொல்வாரை
கணவனைகாணுமல் கள்ளியவள்வீடுவிட்டுத்
தீர்த்தமும்மாடி திருநாளும்பார்த்தவரைப்
பத்தாயிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவனை
அவர்களைப்போல அணுக்கணக்குத்தப்பாமல்
செய்யவென்றுநல்கணக்கு சேரவேதானெழுதி
செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்
அவர்களெல்லாமங்கே யடிபணிந்துவாய்புதைத்து
வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்காய்விற்றிடுவோம்
செல்லாப்பணத்தை செலுத்துவோங்கண்டீரோ
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருளுமென்றுசொல்ல
அவர்களுக்குச்சொல்லி யழைத்தபடி தானெழுதி
வெள்ளாழரெல்லாம் வேண்டியதெல்லாம்படைத்தும்
நெல்லுகளை நாங்கள் உலர்த்தாமல்விட்டிடுவோம்
கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
என்றுசொல்லியெங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடி தானெழுதி
பட்டமரர்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
பட்டமார்வந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
பால்தயிரும்நெய்யும் பசித்தெடுத்துசாப்பிடுவோம்
ஏருதமானதனை யேற்றிடுவோமென்றுசொல்ல
இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடிதானெழுதி
அந்தச்சாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
அவரவர்கள்செய்யும்வகை யதிர்க்கவேதானெழுதி

பாவபுண்ணியங்கள் பகுந்துமே,தானெழுதி
புண்ணியஞ்செய்வோர்க்கு புதுமைகள்செய்யுமென்றார்
புண்ணியஞ்செய்வோரைப் புதுமையாயெடுத்தெழுதி
பசியாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
இடுக்கத்துடனே ஏமாரிவந்தவற்கு
உடுத்தப்புடவை புகந்தளித்தோர்தங்களையும்
பிள்ளையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
மகேசுரபூசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
சாலைமரம்முஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
சிவபூசைதவபூசை குருபூசைசெய்வோரை
நான்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்வைத்தவரை
ஆலயங்கட்டி யன்னமிகக்கொடுப்போரை
இடித்தபழங்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
பொருந்தவயிர்தனக்கும் போகநீர்விட்டவரை
இராக்காலப்பட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
அந்தணர்க்கு அக்ராரம் அடுக்கடுக்காய்ச்செய்தவரை
பஞ்சம்வருங்காலப்பகுந்தன்னமிட்டவரை
பெரியோர்கள்தங்களையும் பேணிநடந்தவரை
விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவுண்ணுமல்
வைத்துவகையில் வஞ்சகங்கள்செய்யாரை
நெய்விளக்குமாவிளக்கு நேமமாய்ச்செய்பவரை
தாணங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
வழக்கோரஞ்சொல்லாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
சிவனைவணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
செருப்புகுடைமுதலாய்ச் சிறந்தபிராமணர்க்குக்
கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை [ரை
பிள்ளைபோல்வளர்த்தோரைப்பிணிக்குமருந்தளித்தோ
அதிதிபரதேசிபருக் கன்னமிட்டுவுண்டவரை
சூரியரையெந்நாளுந் தோத்திரங்கள்செய்வோரை
பவுரணையில்நல்விரதம் பத்தியாயிருந்தோரை
பத்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
குருவையுமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்வாரை
கணவனிடசொல்லைக் கட்டாய்நடத்தினதை
ஆறுகுளங்கள்தனி லணைகட்டிவைத்தவரை
வழிப்பறியாமல் வாகாக்காத்தோரை

கன்றுக்குப்பால்குடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
தருமங்கள்செய்வோரைத்தப்பாமலெழுதிவைத்தோன்
ஒளியுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
காய்ந்ததலைக்கெண்ணெய் கட்டாகத்தானளிப்போர்
ஆவைவணங்கி யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்ச்செய்தவர்கள்
பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியார்க்குச்
சம்பளமும்உம்பணமும் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
கந்தனையெந்நாளுங் கருதித்தொழுதிடுவோர்
மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துநித்தந்தொழுவோர்
வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்
குருநன்றிசெய்நன்றி குறையாமற்றானடப்போர்
விஷங்கள்தனைமீள விருப்பமாய்ச்செய்தவரும்
வண்ணான்நாவிதன்கூலி மகிழ்ந்துமேதான்கொத்தோர்
தருமங்கள்செய்தோரைத் தப்பாமற்றானெழுதி
இப்படிக்கொத்த இயல்புடையபுண்ணியரை
செப்பமுடனறிந்து செய்தபிழைபொறுத்து
தப்பாமலீசுரனார் தன்னடியிற்றான்சேர்த்து
வைகுண்டலோகத்தும் வகையுடனேதான்சேர்த்து
அந்தவுலகத்திலமரர்களைப்போலிருக்க
புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்கக
கயிலைக்குவடபுரத்தில் கனகவனமுண்டாக்கி
பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்ப்பூஜைசெய்ய
பணிவிடைகள்செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகசெய்வித்து
வைகுண்டலோகத்தும் வாழ்ந்திருக்கத்தானெழுதி
பாவியர்க்குத்துன்பப் பலனையெழுதுகிறார்
அட்டைக்குழியும் அழுகுபுழுக்குழியும்
கிருமிவகைக்குழியும் வேறாகச்செய்தார்காண்
அகில்கிடங்குவெட்டி யதிலேயனல்வளர்த்தி
முள்ளுவணங்களையு மோசமாய்செய்தார்காண்
நூற்பாலும்மயிர்பாலும் நூதனமாய்ச்சேர்ந்தார்காண்
காடுங்கரடுங் கல்லுமிகவுண்டாக்கி
சற்றுநிழலில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்

நாகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
மெத்தவேயுண்டாக்கி விமரிசையாய் ஆயுதமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுச்செக்குகளும்
இரும்புத்தூணுக்காய்ச்சி சேரவேதாளிருத்தி
இரும்புமுக்காலிகளை எந்நேரங்காய்ச்சிவைத்தார்
செவிகளுக்குநாராசஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தான்வரைக்கும்
வகைவகையாயாணி வரிசையாய்த்தானடித்து
தொரண்டிவகைகள் தோற்றிமிகவுண்டாக்கி
இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்
பாவபுண்ணியங்களுக்குப் பகுத்துவகைசெய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்பார்போகலுற்ருர்
அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனேநானுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்
ருர், மாதாவின்றன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
எமதர்மராசனும் மியல்பாகஅங்கிருந்தார்
தந்தையாரைவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்
நமஸ்கரித்ததன்மகனை நன்ருகவேவாழ்வாயே
என்றுசொல்லியுத்தமமை இருகையாற்ருனெடுத்து
கன்னல்மொழியாள கனிவாயில்முத்தமிட்டாள்
முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள்
எண்ணெப்பலகைதன்னிற் போதவேயெண்ணெயிட்டு
எண்ணெக்காப்புச்செய்ய எழுந்தருளவேண்டுமென்ருர்
பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
தீர்த்தமுமாடித் திருநீருமதானணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கொடுத்து
மகேரபூசைசெய்ய வண்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகாகத்தான்பூண்டு
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போசனசாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனர்
நாடாளுமிந்திரும் நாகமடந்தையரும்
தலைவாழையிலையறுத்து தங்கத்தகடழுத்தி
பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
மாணிக்கவட்டிலே வைத்தார்கள்முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்

சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தும்பைப்போலமுது சொறிந்துநறுநெய்வார்த்து
தம்பியரையுண்ணென்று தடவினர்முதுகதனை
அப்போதுவுத்தமனர் அவர்கள்முகம்நோக்கு
உன்வீட்டில்லேயமுது உண்பமேயாமாகில்
உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
யென்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்
நின்றுபாதவித்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
அகமகிழச்சந்ததிதான் அறியாதபாவியென்று
காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்ததென்று
போதமயங்கியே போய்ச்சேர்ந்தாள்பஞ்சணையில்
மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேதாருமென உவந்துநிற்கவபபோது
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தார்போல்
கைதொழுதபாலகனைக் கட்டியெடுத்தணைத்து
மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
வருக்கைப்பலாச்சுளையு மற்றுமுள்ள நற்கனியும்
சர்க்கரைசீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்கப்
பாங்குடனேயுத்தமனர் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
கைகழுவிச்சுத்திபண்ணி கனகமணியாசனத்தில்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
சிறப்பாகதான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்ந்தங்குரைப்பார்
இயமலோகக்கணக்கு எழுதவே நீபோவாய்
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணக்கிலெழுதாமல்
அற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை
எழுதிமுடித்திடுவாய் என்மகனேயென்றுசொல்ல
ஏதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்னுடையமாதாவே
தலைவாழையிலையறுத்து தானெனக்குப்போட்டதுவும்
குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனென்மாதாவே
யென்றுசொல்லிப்பேசி யிருக்கின்றஅந்நேரம்
யெமதர்மராச னியல்பாகத்தானழைக்க
அந்தமொழிகேட்டு அந்நேரப்பலகாரம்
மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையினுட்புகுந்து
போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாமுரைத்தார்
வந்துதொழுத மகனுரைத்தான்பார்த்து

வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திரனுருடனே யிந்திராணிமனமகிழ்ந்து
தருமராசனிடத்தில் ருமொருவார்த்தைசொல்லுவார்
புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
அந்தப்படிதரும ராசனும்போகலுற்றான்
போருயமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்
அப்பால்நடக்கிற அதிசயத்தைகேளுங்கள்
மிருகண்டன்நற்கதையை மெய்யாகசொல்லுகிறேன்
வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமென்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாயனல்வளர்த்த
வோமகுண்டமத்தியிலே யுயர்ந்தகம்பம்நாட்டியந்தக்
கம்பத்திலேறி கால்விரலைத்தானூன்றி
வேதங்கள் அக்கினியு மேலேபடர்ந்தெறிய
ஈசனேபிள்ளையருளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீரருந்தாமல் சருகுப்பொசியாமல்
இருந்தான்தவசு ஈரண்டோடெட்டுடனே
வருந்திதபசிருந்தான் மன்னிமிருகண்டன்
அந்ததவத்தருமை யாருருந்தாமறிந்து
தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார்சங்கமரும்
அப்போதுஉமையவளு மப்படியேதானும்வந்தாள்
இருபேருந்தவசியா யெகினுர்தவத்தருகே
மிருகண்டன்செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்கள்
அப்போமிருகண்டன் அரனுரைத்தான்தொழுது

விருத்தம்.

அய்யனே போற்றிபோற்றி யறம்வளர்த் தவனே போற்றி, செய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாசா போற்றி, பையவேதவசியாகப்பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி, யுய்யவேயடியேற்கன்பாயொருமைந்தனருள்வாய் போற்றி.

நடை என்றமொழிகேட்டு யிருவருமனமகிழ்ந்து
சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார்
வாருய்மிருகண்டா மதலையைநாந்தருவோம்
சீருகவேவயசு தீர்க்காயுசாயிருந்தால்
கல்வியறிவில்லாமற் கசடனுய்த்தானிருப்பான்
அல்லதுகல்வி யறியுடையோனுயிருந்தால்
பதினறுவயதினிற் பரிந்தேயிறந்திடுவான்

ஆனதிருலத்த வகைதனிலேயான் பின்னே
எந்தவகையா யிருக்கவேவே ஹுமென்றார்
அப்போர்மிருகண்டன் ஆராயுங்கல்வியனும்த்
தவத்திலில்மிக்கோனும் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
தெண்டனிட்டபோது திருமதலேதானருளி
அம்மையுமையாளும் ஆனபரமேஸ்வரரும்
இடபமதிலேறி யேகினர்கயிலேதனில்
மிருகண்டனாரு மிக்கத்தவமுடித்து
நலம்பெறவேதானிருந்து நன்றாகவாழ்கையிலே
வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
சாஸ்திரபுராணமெல்லாம் சதுராகதான்படித்து
வேதங்களோதி விளம்பினர்மார்க்கண்டன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைகேளுமினி
வில்வந்துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
மந்தாரப்பிச்சி மருவற்றபூக்களுடன்
செண்பகமுமல்லிகையுஞ் சேர்ந்தஅலரியுடன்
புஷ்பவகைகளெல்லாம் போதவேதானெடுத்து
தீர்த்தங்களாடித் திருநீறுந்தானணிந்து
கண்டுபணிந்தைந்தெழுத்தை கருத்திலேதானமைந்து
சிவனேத்தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்றான்
அல்லும்பகலும் அரைநாழிபிரியாமல்
அந்தமுடன்சிவனே யன்பாகபூசைசெய்தான்
தோத்திரங்கள்தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்றான்

விருத்தம்.

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றி யடியவர்க்கெளியாய் போற்றி, வண்டமிழ்பாண்டிநாடு வாழமண்சுமந்தாய் போற்றி,கண்டவர்க்கினியமேனி காட்டியென்சென்னி மீதில், முண்டகத்திருத்தாள்வைத்தமுந்தனேபோற்றி போற்றி.

வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவாபோற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்சகாபோற்றிபோற்றி
பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி.

நடை-இப்படித்தோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
பழுதுகளவாராமல் பரமனையேதொழுவார்
இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்

ஆண்டுபதினாறும் ஆச்சுதேயாங்கவற்கு
அப்போதுயமதர்மர் அருகில்நின்றதூதுவரை
மார்க்கண்டமாமுனிக்கு வயதுபதினாறுச்சு
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனைபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்வந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோவில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டனையு நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
அப்போதுதூதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்கள்யாரென்று யெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
யமதருமராசன் இயல்தூதர் நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும்மை யினிமையாய்த்தானழைத்தான்
உங்கள்வயசு மொருபதினாறுச்சு
வந்தோமுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனுரு மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
தான்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரனைத்தானினைந்து
வந்ததொருதூதுவரே வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தமூடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தயியம னெனையழக்கச்சொன்னவன்காண்
என்றபொழுதில் யெமதூதரேங்கி நின்றே
இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
எமதருமராசன்பா லிசைக்கிறார் தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியேன் வுரைக்கிறோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்காண்
வந்தவழியே வழிபார்த்தோடுமென்றார்
உடனேபயந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதன்பர்
கோபித்துகண்சிவந்து கூற்றுவருமந்நேரம்

விருத்தம்

அரியுமயனுந்தெரியாத அரனைநோக்கிதவம்பண்ணித், தரியமுடனேமிருகண்டன் பெற்றபிள்ளையுயிர்சோர, எரியுங்குஞ்சியுளகூற்ற னெடுத்தான்சூலத்துடன்சாபம்,விரியுங்கடல்சூழுலகமெலாம் வெற்றிபிறக்கத்தோன்றினனே,

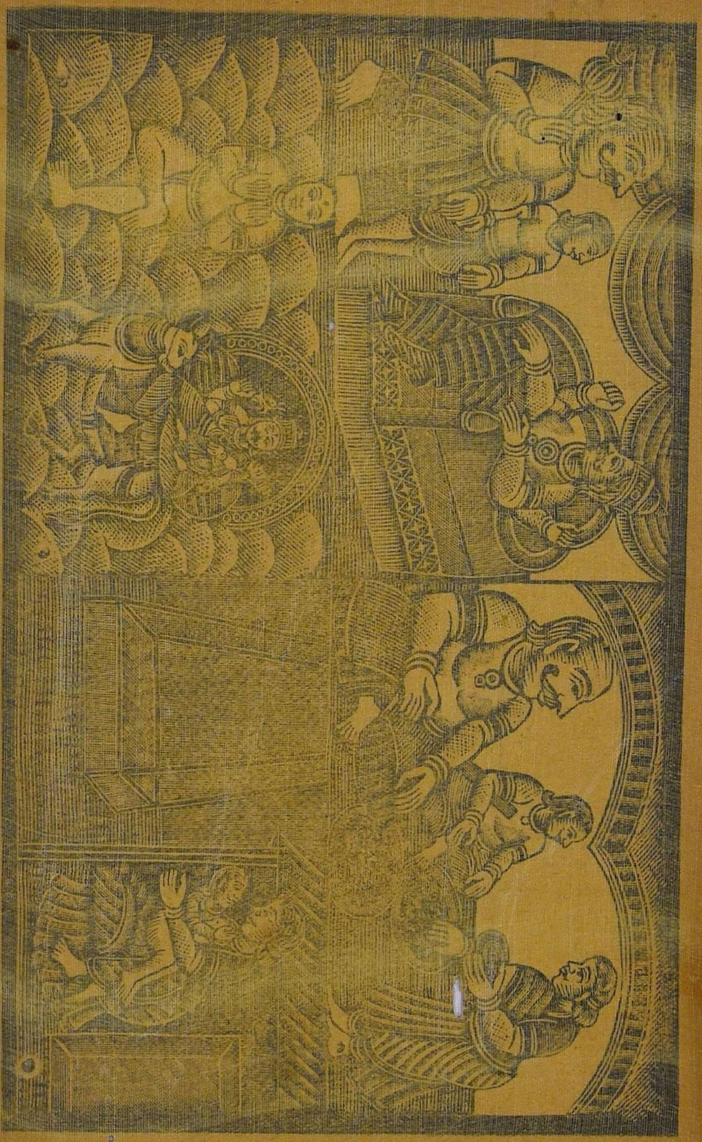

தெரியுங்கடற்போற்கோபமுண்ட சேனையெல்லாம்புடைசூழக், கரியமலைபோல் செம்மலைபோல் கடுகநடந்தான்வழியின்மேற், பெரியகடாவின்மீதேறிபிறைபோல்வளர்ந்த வயிறுகளும், எரியும் விளக்கின்சுடர்போல இரண்டுவிழியும்பொறிசிதற.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்முல் மார்க்கண்டனுக்கு வயசுபதினுருன வுடனே தூதர்களையனுப்பிக் கூட்டிவரச்சொல்ல மார்கண்டனுனவன் சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசர்கிருபையைத் தியானித்துக்கொண்டு, வந்ததூதரை நிராகரித்து எமதன்மராசனையுஞ் சட்டைபண்ணுமற் சொன்னசெய்தியைத் தூதரானவர் தருமராசாவினிடத்திற்போயறிவிக்கத் தருமராசன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டும்நெருப்புப்பொறி பறக்கத்தக்கதாக அண்டங்கள் மலைகளெல்லா நடுநடுங்கவும் தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோடத்தக்கதாக வயிறுமுடிதரித்தும் புசங்களிரண்டிலும் ஆயிரங்கால்கள் தூக்கப்படாதின்ற உடைவாளும் சரிகையுங்கட்டி, ஆயுதவரிசைகளிற் சில ஆயுதமும், இடுப்புகளில் வரைந்துகட்டிப் பாசக்கயிர் தண்டாயுதமுமெடுத்து, கருங்கடாவின்பேரி லேரிக்கொண்டு வெற்றிச்சங்கூதிவர முரசங்கள் ஆயுதபாணிகளுடனே வளர்ந்து யிருக்கப்படாதின்ற கருங்கடாவானது இரண்டாயிரம் வரவும் மீசைகள் படபடவென்று துடிக்கத்தக்கதாகவும அண்டபுவனங்களெல்லாம் அதிரத்தக்கதாகவும் வலதுதுடை தட்டி மார்க்கண்டனைத் தேடப்புறப்பட்டான்.

நடை

வாரார்எமதன்மர் மார்க்கண்டர்தனைத்தேடி
இயமதன்மன் அங்குவரும் இரைச்சல்மிகக்கேட்டு
மாரக்கண்டன்தானு மனதுமிகநடுங்கி
என்செய்வோமென்று ஈவ்வழுரைத்தானினைத்து
தஞ்சமென்றுசொல்லி சரணம்பணியலுற்முன்.

விருத்தம்.

கண்டான்பாலன் காலனையுங் கண்ணீர்மிகத்ததும்பி, அண்டர்பெருமான்றனைப்பார்த்தே யடியேன்செய்தகுற்றங்க, ளுண்டானலும்பொருத்தருள்வா யுற்றகா

லனென் னுயிரைக், கொண்டேயின்றுபோகாமற் கொ வேகாத்துக்கொள்வாயே.

என்றேயிரங்கிமார்க்கண்டன் இறையவன்பாதமல ர்போற்றி, நின்றேதொழுதுகும்பிட்டு நெடுமூச்செறிந் து நின்றவனும், நன்றேயுனதுபத்தினி நமனுமுனைப் பற்றிடில்யானுஞ், சென்றேதொலைப்போர் மார்க்கண் டா தெரிவா நீயென்றேசொல்லு.

அஞ்சாதுனை நாங்காத்திடுவோமானை முகவன்தன் றுணை, அஞ்சாதே நீயவனுடனே சொல்லாலொன்று ம்பேசாதே, மஞ்சார்பொழில்சூழுலகரிய மதியாதுன் மேல்வருவானேன், நஞ்சார்கூர்வாள்மழுவாளே நம னைக்கொல்வேமெனச்சொல்ல.

கோலஞ்செய்துமலர்தூவிக் குறித்துன்பாதம்வ ணங்கிடுவேன், ஆலமுண்டமிடற்றுனே அடியேனெ ஞ்சங்கலங்காமற், சூலபாசந்தன்னுடனே சுற்றிநின்று என்னுயிரைக், காலன்கொண்டுபோகாமற் காத்துக் கொள்வாய்கொள்வாயே.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அடியவர்க்கெளியாய் போற்றி, பித்தனேபோற்றிபோற்றி பிறைமுடித்தாடி போற்றி, நித்தனேபோற்றிபோற்றி நிருபலாபோற்றி போற்றி, யுற்றதோர்கூத்தன்வந்தா லுதைத்துடன் கொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளாயலைகடலா யணுவுக்கணுவாயா வருக்கு, நீதிபரனாய்நிற்குணனாய் நினைவுமறியார்க்கெ ளியோனாய்ச், சோதிவடிவாய்ச்சுடரொளியாய்த் தோ ன்றுஞ்சிவனேமாமறலி, மோதிப்பாசமெறியவந்தான் முழுதுநானுன்னடைக்கலமே.

வசனம். இப்படி மார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண் ணுவதைக்கேட்டு எமதருமாசன் சொல்லுகிறுன்.

வாடாகெடுவாய்மார்க்கண்டா மரந்தானாலும்விடு வேனே, ஓடார்கர்த்தரென்செய்வா ருன்னைப்பிடித்து கொடுபொழுது, சூடாமணிசேர்விழிரண்டுஞ் சொரு கச்சொருகச்சூலத்தாற், கூடாஉயிரைப் பிடித்தேநான் கெண்டேபோவேன்கண்டாயே.

வ-ம். என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனு ஷன்வந்து உன்னையழைத்தால் இதற்கு வராமலிருந்து

பேலானவார்த்தைசொன்னயல்லவா உன்னைவிடத்தக் கதிலை கர்த்தாவானவர் உன்னைக்கொண்டோடும்போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுவாய்த் தருமராசன் மார்க் கண்டனைப் பயப்படுத்துகிறுன். (எ - று.)

விருத்தம்.

ஈசன்றன்னலென்செயலா மிந்தப்பதத்தையினிய வரால், வாசஞ்செய்துமலரிட்டு வணங்கினலுமாற்றரி து, மோசப்போகேனென்றனக்கு முடித்தநாளும்வந்த துகாண், பாசங்கொண்டேயுன் னுயிரைப் பற்றிமிகவும் பறிப்பேனே.

ஈரெட்டொழியவயசுனக்கு ஏற்றமுண்டோஎன் னுடனே, மார்பைத்தட்டியெதிராடி வலிமைசொன்ன ய்மார்க்கண்டா, பாரிப்போதேநா னுன்னைப் பரமேஸ் வரரும்பார்த்திருக்கக், கூரிட்டொளிர்வேல்தன்னலே கொண்டேபோவேன் கண்டாயே,

வ-ம். அகோதெப்படியென்றுல் எமதர்மராஜனு னவன் மார்க்கண்டனைப்பார்த்து அடா மார்க்கண்டா நீஎத்தனை தவத்தோடிங்கூடிப் பூசைசெய்தாலும் உன க்குப் பதினறுவயசுக்குமேலிருப்பில்லையே கர்த்தர்தா னென்னசெய்வார் அவர்பார்த்திருக்க கொண்டுபோகி றேனென்று சருங்கடாவின்பேரில ஏரியிருந்த எமதரு மராசன் கீழிறங்கி இன்றையதினம் உன்னுயிரைக் கொண்டுபோகிறேனென்று தருமராசன் கோபத்து டன்சொல்ல அதைக்கேட்டு மார்க்கண்டன் சுவாமி யைப்பார்த்து அபயஞ்சொல்லப்போகிறுன். (எ-று.)

விருத்தம்.

அடியேன்தொழுமம்பரனேயபயம் பரமேஸ்வர னேயபயம், துடிசேரிடையாள்கணவாயபயந் தூயநெ ல்லைப்பதியாயபயம், கடிசேர்சூலக்கர்த்தாவபயங்கருண லயனேயபயமபயம், கொடிதாகியகூற்றுவனைக்கொன் று கொடுப்பாயெல்லாவரமுமெனை.

வசனம். இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்கண் டனைப் பார்த்து சுவாமியருளுகிறுர்.

விருத்தம்.

வந்துபயந்தேயபயமிட்ட மார்க்கண்டா நீயஞ்சா தே, வைந்துகரத்தன்றன்னனை யந்தநமனையணுக

வொட்டோஞ், சிந்தைமகிழ்ந்தேயிருவென்று திருவெண்ணீறுகாப்பணிந்து, மைந்தன்றன்னைத்தன்பிறகுவாவென்றழைத்துவைத்தனரே.

வசனம். இப்படி கைலாசபதியானவர் மார்க்கண்டனைத் தன்கிட்ட வைத்ததைப்பார்த்து எமதருமராஜன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்.

கூசக்கடாவேரவல்லவென்று கொடியகோபத்துடனியமன், ஈசர்க்கெதிரேதழலெழவே ரெரியுஞ்செக்கர்க்குஞ்சியுடன், பாசக்கயிற்றாலவன்றன்னைப் பற்றிப்பிடிப்போமென்றெண்ணிப், பேசிக்கொண்டுதான்வந்து பெரியமலைபோல் நின்றனனே.

நடை. நின்றானியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விமலமார்க்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசமது விரைந்துசிவன்மார்க்கண்டனையும்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்.

விருத்தம்.

வட்டச்சடையார்திருமுதுகைவலுவாய்மார்க்கண்டனனுங், கட்டிக்கொண்டான்தாமிருகக் கண்ணீர்நின்றுமித்ததும்பச், சிட்டர்க்குரியபிரமனருஞ் சிறுவன்றானுமகப்படவே, துட்டர்க்காலன்பாசத்தைச்சுழற்றியிழுக்கலுற்றனே.

அகோதெப்படி யெனில் எமதருமராசனுக்குக் கோபமுண்டாகி மார்க்கண்டன்பேரிற்பாசத்தைவீசிட மார்க்கண்டனனவன் சுவாமியைத்தாவிசேர்த்துக் கட்டிக்கொள்ள அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ் சேர்த்தது அதைக்கண்டு மார்க்கண்டனனவன் றன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந்தவிர நம்முடைய நிமித்தியஞ் சுவாமியையும் பாசக்கயிறு பட்டிழுக்கும்படி ஆச்சுதேயென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாகவோடுகிறது சுவாமிக்குத்தெரிந்து கோபமுண்டாகி எமதர்மராசனை ஆக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்.

வாழுமுலகிலருள்பெற்ற மார்க்கண்டனைத்தான் காத்திடவே, யேழைபாகரெழுந்திருந்து இடது கை

இடதுகாலைமிகநீட்டி, விழவுதைத்தார் நிலம்பார்க்க விண்ணுமண்ணுந்தானதிர, ஆழியுடைத்தாற்போலி யமன் அலறிவீழ்ந்தானவனியிலே.

நடை.

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்கப் பாதாளத்தேவிழுந்து
இறந்தானேயேமன் ஏற்றதொருஈஸ்வரரும்
மார்க்கண்டா நீயு மயங்காதேயென்றுரைத்து
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள்இறவாமல்
இருந்ததினாலென்னசெய்வாள் ஏற்றதொருபூமிமாது
கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்து நீர்சொறிந்து
சாவார்களில்லாமற் றரைப்பாரமாச்சுதினிப்
பூமிபொறுக்கா திருக்கப் புனிதாருள்வேணுமென்று
பைங்கொடியாள்மாது பாரஞ்சுமந்தலுத்து
இந்திரனார் தம்மிடத்தில் யேகுவோமெனநினைந்து
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுகண்டுசொல்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்றுஇந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்[மே
முறையிட்டுச்சொல்லுகிறாள் மூடிந்தான்காண்மறலியு
என்னாற்சுமக்கக் கூடுதில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போது-சித்திரபுத்திரர் ஆதரவாய்வந்துநின்று
நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
ஆராமலைமாது அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்.

பாலன்செய்தநற்பாக்கியத்தாற் பரமேஸ்வரனார் பாதத்தாற், காலன்பட்டுவிழுந்திறந்தான் அதனாலுயிர் கள்காசினியிற், சாலமிகுந்து சாவன்றித் தாரணியில் பாவமாச்சுதென்று, ஞாலமடந்தைவருத்தமுற்று நாரா யணனைப்போற்றினளே.

நடை.

அப்போதுபாபவதும் ஆனதொருபூமிமாது
உன்னுடையபாரமொழித்தருள்வேன் நான்தானும்
போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார்பூமாதை
அப்போதுதன்கணத்துக் கழைத்தேயருள்புரிவார்
சயபுமேகாலத்திற்கு ருனிருக்கும்உத்தமரை

இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாராயணருமமை நன்றாயழைக்கலுற்றார்
என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றதொருபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தாமெழுந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடைந்தையற்கும்
கூடவேதெண்டனிட்டு கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனித்தானனுப்புமென்று இணையடியைகைதொழுது
நல்லதென்றுஇந்திரரும் நாயகியுமுளமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
சேனைகள்சூழ்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறிச்
சித்திரபுத்திரனர் சிவன்கயிலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுவந்துகண்டார்
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துகண்டார்
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானவரும்வானவரும்
வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினரப்போது
சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனாடிவணங்கி
அருச்சனைகள்செய்து அரன்பாதம்போய்பணிந்தார்
வந்துபணிந்த மகனைத்தானெடுத்து
நன்மையுந்துன்மையும்நடுவெழுதவந்தீரோ
என்றானர்களிகூர ஏற்றசித்திரபுத்திரரும்
பத்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
சிவன்கயிலைசென்று செப்புகிறார்நல்வசனம்
எமதருமராசன் இரங்கினர்பூமாது
சாவன்றிருந்தவுயிர் தனைசுமக்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
சிவனரிடத்திற் செப்பினரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனருமங்கே சித்தமகிழ்ந்திடவே
பிரமவுமன்னேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வயசுபதினறாய்ச் சிருட்டித்தநாமவர்க்குக்
கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துநமன்
தவத்தைமிகப்பாராமற் றானேதான்மாண்டனன்காண்
புத்திகுறைச்சலிற் போய்மாண்டனந்தநமன்
பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொருத்தருளவேணுமையா

ஆரிடத்திற்சொல்வோம் அரனே நீரல்லாமல்
வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பம்கேட்கவென்றார்
இப்படியேவானவர்கள் எல்லோருமுறையிடவே
சித்தமிரங்கச் சிவனருமேதுசொல்வார்
இப்படியேயியம னினிமேலுஞ்செய்யாமல் [வார்
சொல்லுகிறோம்கேளுங்கள் சுருக்கமாயொன்றுசொல்
அன்னதானஞ்செய்வோர் அருங்கோவில்கட்டினவர்
கன்னிகாதானஞ்செய்வோர் கன்றுக்குபால்விட்டோர்
சிவன்பாதம்சென்றவர்கள் சிவபூசைசெய்திடுவார்
அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான்தொழுவார்
பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதர்க்கு வழியடிமைசெய்வோர்கள்
நன்மையைசெய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசெல்லி
இவ்வளவுபேரும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
கொண்டுவாவேணுமென்று கூறியேபின்புசொல்வார்
யேமனையெழுப்பி யின்பமுடன் மகிழ்ந்து
கூப்பிடுங்களென்றுசொல்லி கோமான்விடைகொடுக்க
அருளளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகனைத்தானெழு
ப்பத், தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தானியமனுந்தான்
வாய்புதைத்துத்தெண்டனிட்டு வணங்கினானியமன்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனை
நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
ஆயுதங்களெல்லம் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
தன்மக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
நன்மைதுன்மையுள்ளபடி நமனருகேதானிருந்து
வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரை
த்தாய், இருபேருமொன்றாய் எல்லோரையுமனுப்பி
எமலோகபட்டணத்தைச் சேருகிறாரிருபேரும்
பட்டைகள்மிகநெருங்கப் பாரக்கடாவேறி
வெற்றிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரைபோடக்
கணக்கரும்நல்ல கற்பகத்தேரேறி
இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
எட்டுதிசையு மெங்குமேதான்முழங்க
திக்குதிசைகளெல்லாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவர
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர

பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
வாசங்கள்தான்வீச வான்கவரிதான்வீச
பொன்னுலகத்தாரும் போதவேசூழ்ந்துவர
புட்பமாரிபொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்த்திவிட
தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனேதான்வரவே
இந்தப்படியே யிருபேரும்வந்தமர்ந்தார்
வானும்புவியு மற்றுலகிலுள்ளதெல்லாம்
நன்மையுந்தின்மையு நன்றாய்க்கணக்கெழுதி
எமதருமன்மாளிகையில் இருக்கிறார்நற்கணக்கர்
நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர்மாளிகையில்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
இருந்தவே நன்மைசெய்தோர் சிறந்தவழிவருவதற்கு
வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்செய்யலுற்றார்
மாணிக்கஞ்சேர்ந்த வயிரக்கால்தானட்டி
இடம்பெறவேபந்தல் ஒழிற்காவணம்போட்டு
மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
கூடங்கள்கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்க்காவுடனே
நல்லதண்ணீர்பந்தல்களை நன்றாகவுண்டுபண்ணி
புண்ணியஞ்செய்வதற்குப் பொருந்தமிகவுண்டாக
அதுக்கானபேரை யவ்வழிக்குகாவல்வைத்து
இதுதான்கயிலைவழி யென்றுமேபுண்ணியர்க்கு
சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரைத்
இட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனேவைத்தார்காண்
கீழ்வாசல்தன்னருகே சேவகனைத்தானோக்கி
ஞான நிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்லவழிவருதற்கு
சிவஞானபத்தர் தெரிசிக்கவருவதற்கு
பராசத்திபத்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
மண்டபமுஞ்சூளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
மாளிகைகூடம் வகுப்பாகச்செய்யலுற்றார்
வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியறைகாவல்வைத்து
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
வருகிறவழியென்று வைத்தாரைதூதுவரை
வேறுமொருவாசல் விரைவாகவகுக்குமென்று
வந்துதெற்குவாசல் வழிதோறுமுட்பரப்பி
தெருப்புபரந்தெங்கும் நின்றெறியவுண்டுபண்ணி

கண்ணும்புஞ்சோறுஞ் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
பேதெரியவெட்டிப் பெருங்கழுக்கள் தானட்டி
கூறைப்புறங்காகவுங் குளிர்ந்த நிழலில்லாமல்
நாயும்நரியும் பெருங்கடிவாயோநாயும்
கட்டெறும்புகொட்டுத்தேள் கடியதொருபாம்புடனே
அட்டைப்புழுக்குழியும் நன்றாகவுண்டாக்கி
அறியபாதகரை யடித்திழுத்துவரச்சொன்னார்
கல்லுங்கரடுங் கடியமணல்பரப்பி
பாதகரைதெண்டிக்கப்பாவிகளைக்காவல்வைத்து[ ]கை
மேற்கேயொருவாசல்வைத்து விதவிதமாச்செய்யும்
பார்க்கப்புழுக்குழியும் நன்றாகவுண்டாகி
கருநாயுஞ்செந்நாயுங் கலந்துகட்டி நிறுத்திவைத்தார்
குரைக்குந்தலைப்பேய்கள் கூட்டமாய் நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைகலத்திருகைச் சிறப்பாகவுண்டுபண்ணி
செப்புத்தூணட்டியதிற் றீயெறிய நிறுத்திவைத்தார்
இரும்பாலே தூண்டில்களை யெங்குமே தானட்டி
நிகரில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச்செம்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெய்துவைத்தார்
இங்கில்யரங்கே கெட்டியாய்காவல்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்க ளெல்லாம்வகுத்தபின்பு
செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பகத்தானிருந்தார்
இங்கிதங்கள்பேசி யிருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனுக்காள்விட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
வள்ளுவனும்வந்து வலமாகவந்து நின்று
அடியேனையிங்கே யழைத்ததேதுக்கெனவே
படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்க நீகேளு
சிவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
காயிருக்கப்பழமுதிரும் படியடியும்முரசை
அடித்துவாயென்றுசொல்வி யடியடியும்முரசை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி யனுப்பினாரந்நேரம்
அப்படியேவள்ளுவனும் யானைதனைக்கொண்டுவந்து
ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை யன்பாயலங்கரித்து
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
தம்பட்டம்வைத்துத் தனிக்காவல்வழியேதான்
ஆனைதனிலேறியே புறப்பட்டானப்போது
தீர்க்கைதிருக்கோயில் தூரவேதான்தெரிய

துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
மதுவுதனைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
அரக்குமதுவு மளவின்றித்தான்குடித்தான்
பதிணாலுலகரியப் பறையறைந்துசொல்லுகிறான்
ஆண்சாதிபெண்சாதி ஆதியேதான்பிறந்த
நாலுவகைசாதிகளும் நன்றாத்தான்தெரிந்து
பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுச்சொல்லிபண்புடனே
வெய்யபெருந்தோளான் வீதியிலேவந்துநின்று
முறையிட்டுத்தான்பறையி முழங்கினானப்போது
இந்தமொழிகேட்டுடனே யெல்லாருந்தான்மகிழ்ந்து
அந்நேரஞ்சிறுபிள்ளைக ளனேகம்பேர்தான்கூடி
இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்றதுவே
அப்போதுவள்ளுவனு மானைதனைநோக்கி
அடித்தானேபிள்ளைகள்மே லானதொருகோபத்தால்
அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிககோபமுண்டாகி
கையில்மணலெடுத்துக் காற்றிலேதூற்றிவிட்டார்
கண்ணில்மணல்விழுந்து கசங்கியேவள்ளுவனும்
பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பெருக்கனவேயோட்டுதிரக்
காயும்பழமுங் கலந்துதிரவேணுமென்று
என்றமதுகுடித்த வெறியாலிரங்காது
அடிஅடியென்று அடித்தான்பெருமூரசை
சித்திரபுத்திரற்பாற் சென்றேயடிபணிந்து
எல்லோருமொன்றா யெமலோகம்போய்புகுந்தார்
நல்லதர்மராசனையும் நற்கணக்குநாதரையும்
வந்துமிகப்பணிந்து வள்ளுவனங்குவந்து
மன்னவரே நீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
கருக்குழியிற்பூமுதலுங் கருத்தரித்தமுன்முதலும்
வடுப்பிஞ்சுகாயுதிர வென்றுரைத்தவள்ளவனும்
எற்றதொருபறையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுதுசொன்னா ரிருபேருந்தான்பார்த்து
அந்நேரமவர்களுக்கு அதிககோபமுண்டாகி
சொன்னமொழியொன்றிருக்க சொற்றவறியடித்தவனை
கோபம்பெரிதாகி கூட்டிவரச்சொன்னார்கள்
வந்துமேவள்ளுவனு மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
வாராய்நீவள்ளுவனே வாய்மதங்கேதுரைப்பான்
அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தங்கேதுரைப்பான்

இப்போதுவந்தகுறை யென்னாலேவந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாளி யம்மைமிகவார்த்தாள்
அரக்குவெறியால் முழக்கினேனம்முரசை
பிள்ளைகள் துர்ச்சனர் பிழைகேடாய்சொல்லிவிட்டேன்
இந்தபிழையைப் பொருத்தருளவேணுமையா
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லா முறுதியாமென்றுசொ
சாராயந்தான்குடித்தான்தவறுவந்துவிட்டதினால்[ல்ல
வள்ளுவனைசொல்ல வகையேதுமில்லையென்றார்
பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றாள்
வள்ளுவன்றானென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
வள்ளுவன்சொற்படியே மானிடவரெல்லோரும்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புவிமீதில்
என்றேயமனார் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுவையெல்லாம்
அவரவரிடத்தில் ஏகினாரப்போது
இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்னமணிமண்டபத்தில்
மணிமுடியைதான்சூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
பட்டோலைகள்தன்னைப் பரிந்துமிகவாசிக்க
அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமாட்டி
அமராவதிப்பெருமாள் அன்னைபோல்காத்தளிப்பான்
தக்கராசன்தேவி தான்செய்தபுண்ணியங்கள்
அழகியின்புத்தகத்தில் அகப்படவேயிப்போது
இயமனார்தன்னிடத்தில் யியல்பாகவாசித்தார்
இத்தவிபரம் இனிமேல்விளம்புகிறேன்
இத்தகதைகேட்டவர்க ளிராசர்பதம்பெறுவார்
நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படித்தவர்கள்
பாடிப்படித்துடனே பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
நாடியெழுதினவர் நல்விரதந்தானெடுத்தோர்
கற்றவரெல்லாம் களிப்பாய்மிகப்படித்து
பலமாகபெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்ந்திருந்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி [தார்
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே.

சித்திராபுத்திர நயினார்கதை முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அமராவதிகதை.

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டிதன்கதை
காரணத்தால்நான்பாடக் கணபதியேமுன்வாராய்
தர்மராசாவின் தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதியென்ற அழகானநற்பெயராள்
பூதலத்திற்செல்வம் பொருந்தமிகவுண்டாகி
மட்டில்லாச்செல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாகி
அன்னைசுற்றத்துடனே யருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
மூத்தொட்டில்கட்டி முடியும்வாழ்வுண்டாக்கித்
தருமங்கள்தானே தவறாமல்செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்றுசற்றும் பக்கத்தில்கேட்டறியாள்
இந்தப்படியே யியல்புடனேதான்வாழ்ந்தாள்
நயினார்தனிநோன்பு நாவிலெடுத்தறியாள்
கணக்கென்றசெய்தி கனவிலுங்கேட்டறியாள்
மூப்பாலுங்காய்ச்சி முடியாமல்வாழுகின்றாள்
சிவஸ்தலம்விஷ்ணுவஸ்தலம் தரிசனஞ்செய்தறியாள்
சித்திரர்புத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள்செய்திதன்னை இயல்கணக்கர்தாமறிந்து
எமதருமராசனுட னின்பமாய்த்தானுரைக்க
அவள்-தருமநற்கணக்கை யணுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டரியதருமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள்செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச்சொல்லுகிறார்
பட்டணமெல்லாம் படைதட்டியாராய்ந்து
அன்னக்கொடிகட்டி யமுதுபடைத்திடுவாள்
அதிதிபரதேசியற்கும் ஆருமற்றார்தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுமிகக்கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டவற்கு அமுதுமேதான்கொடுப்பாள்
மகேசுரபூசைமுதல் மனமகிழ்ந்துசெய்திடுவாள்
கோட்டைக்குத்தண்ணி குளிர்ச்சிமிகவுண்டாக்கிப்
பாணக்கம்நீர்மோர் பவதியாகச்செய்துவைத்து
சித்திரைமாதத்திற் செழிப்புடனேநற்குடையும்

விசிரியுந்தான்கொடுத்து வெப்பங்கள்தணித்திடுவாள்
கன்னிகாதானங் கரிதிமுடித்துவைப்பாள்
வேதியர்குள்ளதெல்லாம் விருப்பியேகொடுத்திடுவாள்
ஆடையில்லாபேர்களுக்கு ஆடைமிகக்கொடுத்து
சனிவாரமெண்ணெய் தப்பாமற்கொடுத்துவந்தாள்
நந்தவனமுண்டாக்கி நற்பூக்கள்தான்பறித்து
ஆலயங்கள்தன்னி லடைவாகச்சாத்திமென்றுள்
தூரத்துக்குதூரஞ் சுமைத்தாங்கிகட்டிவைப்பாள்
காதத்துக்குக்காதங் கற்கிணறுகட்டிவைத்தாள் [ள்
பிள்ளைபாற்றின்பண்டம் பொருக்கவேதான்கொடுப்பா
வெட்டுந்தலையைப் பொருள்கொடுத்துமீட்டிடுவாள்
வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிகவைத்தாள்
வேந்தனுக்குஅஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கு
தேருதலைச்சொல்லி படைக்கலங்கள்தான்கொடுப்பாள்
கன்னங்கள்குத்திக் களவுசெய்யவருபவருக்கு
அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவுசொல்லிடுவாள்
ஏழைபரதேசியற்கு இல்லீடமும்கட்டிவைத்தாள்
இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேபுதுப்பித்துப்
பூப்பந்தல்போட்டுப் புதுக்கனிகள்தான்கொடுப்பாள்
அறுதிப்பிணத்தை யடக்கிவைப்பாள்கண்டீரோ
ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைகன்றுசெலவிடுவாள்
அதற்கானகாய்கறியு மப்படியேதான்கொடுப்பாள்
சம்பாரஞ்செல்லுவன தடையறவேதான்கொடுப்பாள்
இந்தப்படிதருமம் யெவ்வளவுந்தப்பாமல்
செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகதானிருக்க
விரதமும்நோன்பும் விரும்பாதபாவியென்று
கணக்கருமங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
என்னதான்செய்தாலு மேந்திழையாள்தன்னைவிடோ
பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியேவாழாமல் [ம்
அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
கணக்கருக்குக்கைக்கூலி கட்டுவாருலகமதில்
இந்தவசனமதை எவ்வளவுமறியாமல்
இருந்தஅமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
எவ்ஞர்தூதுவரை யின்னமொருவார்த்தை
அவளுடையவாச லடையாளங்கேட்டீரோ
தென்னமரங்களுஞ் சேரவேசூழ்ந்துநிற்கும்

கப்பல்படகுமுதல் கரையருகேவந்து நிற்கும்
தீவுகளிலுள்ளதுகள் சேகரமாய்வந்து நிற்கும்
பசுக்களொருகோடி நிற்கும் பைங்கொடியாள்வாசலி
அராதேசிபரதேசிக் கன்னம்வழங்கிடுவாள் [லே
என்றுசொல்லி நற்கணக்கர் ஏவினார் தூதுவரை
அந்நேரம்தூதுவர்கள் அதிககோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியுடனே யேற்றதோராயுதமும்
பாசக்கயிறும் பெருவலையும்தானெடுத்து
வந்துவளைந்தார்கள் மனையாட்டிவாசலிலே
வாசலிலேவந்து நின்று வலுமையெல்லாங்கண்டார்
அதிதிபரதேசிகட்கு அன்னங்கொடுக்கிறது [கள்
கூனர்குருடர் குறைகால்முடவருக்கும்
ஆராய்ந்துபார்த்து அமுதுகொடுக்கிறது
தருமங்களெல்லாந் தயவுடனேசெய்கிறதும்
இத்தனையுங்கண்டு இயல்பான தூதுவர்கள்
அமராவதியாளை யழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
இவளை நாமழைத்துப் போனோமேயாமாகில்
தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுங்கண்டீரோ
அன்னக்கொடிகளெல்லா மலைந்துவிடுங்கண்டீரோ
என்றுசொல்லி தூதுவர்கள் யேங்கிமனக்கலங்கி
கையில்தடியைக் கடக்கவேபோட்டுவிட்டு
நின்றுபெருமூச்சும் நெடுமூச்சுத்தானெறிந்தார்
அந்நேரமோடிவந்தாள் அமராவதியாளும்
கண்டாளே தூதுவரைக் கலங்கியிருக்கிறதை
அமராவதியவள் அவர்முகத்தைப்பார்த்து
வாருங்கள்மக்களே மயங்கியேயிருப்பானேன்
இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரோ
அடியாள்தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இனியமுதுகொள்ளுமென்
இந்நேரம்நாங்கள் இனியமுதுகொள்வதில்லை [றுள்
என்றுசொல்லி தூதுவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
வாருங்கள்மக்களே வருந்திமெலிவானேன்
கன்னமிடவந்தீரோ களவுசெய்யவந்தீரோ
வேந்தனுக்கஞ்சி வேண்டிதான்வந்தீரோ
தாய்க்குத்தாயாகித் தானிருந்தவுங்களுக்கு
உண்டிருக்க அன்னமுதல் உடுமடியும்நான் தருவேன்

அஞ்சாமல் நீங்க ளன்னங்கள் தான் பொசிக்க
வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
இவ்விடத்தில் தானமுது பொசித்தோமேயாகில்
எங்கள் நயினார் எழுதுவார்பட்டோலை
ஆனதினால் நாங்க ளமுதுபொசிப்பதில்லை
இருந்தரசாளுமென்று ஏகினார்தூதுவர்கள்
வந்துகணக்கர் மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
சித்திரபுத்திரரே சீமானேகேளுமையா
செட்டிச்சியாலெங்களைத் திங்கழுவிற்போட்டதுவும்
செட்டிச்சியைநாங்கள் தீண்டோமொருநாளும்
என்றுசொல்லியக்கணக்க ரிருகண்ணுந்தான்சிவந்து
உங்களையுண்ண உபசாரஞ்சொன்னாளோ
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
என்னேன்புகொண்டா லெந்தனையும் நினையாமல்
பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
தனிக்குறும்புசெய்துகொண்டு தரணியிலிருப்பவளை
இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லித்தூதுவரை யியல்பாகத்தானனுப்ப
அந்நேரம்தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியெடுத்தார் யேற்றதொருகிங்கிலியர்
வந்துவளைத்தார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
நந்தவனம்வைத்து நறும்பூப்பறிக்கிறதும்
அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்லுவதும்
சத்திரங்கள்கட்டி தயவாய்நடக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தவராமல்செய்கிறதும்
கண்டார்கள்கிங்கிலியர் கவலைமெத்தவுண்டாகி
கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்தார்
தலையிலேகையைவைத்துச் சலிப்பாயிருக்கையிலே
அந்நேரம் அங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
வாருங்கள்மக்களே வாடியிருப்பானேன்
அமுதுகொள்ளவாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
பாணக்கம்வாங்கிப் பசியாறக்குடித்தார்கள்
இப்போதிவளை யழைத்துமேபோனக்கால்
தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
ஏதுகுறையென்று ஏகினார்கிங்கிலியர்

சித்திரபுத்திரரே சீமானேகேளுமையா
எங்களையும் நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென்றுசொன்னார்
அந்நேரமக்கணக்க ரதிககோபமுண்டாகி
உங்களுக்குக்கைக்கூலி கட்டினாளுதாரி
பாணக்கம்வாங்கிப் பதிவாய்குடித்தீர்கள்
இதற்கோயனுப்பிவைத்தேனென்றாரேயுத்தமனார்
அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்
சினத்துமிகவுரைத்துச் சீறியேயப்போது
மற்றுமொருதூதுவரைவரவழைத்தாரந்நேரம்
பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனைக்
கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைப்பிராமணியை
இவர்கள்தனையழைத்து யேவினார்நற்கணக்கர்
அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடிவாருமென்று
அந்நேரமொட்டைய மானபிராமணியும்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
மனையிலொருபுரத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
தானதருமங்கள் தயவாய்நடக்கிறதை
இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான்மொட்டையனும்
இவளெத்தனைதரும மினிதாகச்செய்தாலும்
நயினாருரைப்படியே நான்விடுவதில்லையென்றான்
என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணுந்தான்சீற
அந்நேரமேகாணும் அமராவதியாளும்
தீர்த்தமுமாடித் தெருவீதிவருகையிலே
பூனையாய்வந்து குறுக்கிட்டான்மொட்டையனும்
அப்போதுசெட்டிச்சி யனேகங்கவலையுற்று
துக்கமுமுண்டாகித் துடித்துதேவலதுகண்ணும்
மயக்கப்பிறந்து மதிமறந்து அன்னேரம்
ஏதோகொடுமை யினிகேட்கவேணுமென்று
பூனைக்குறுக்கிடவும் போந்தகூறல்லவென்று
தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டாச்சோ
என்றுசொல்லியம்மை யேற்றதொருபாத்திரத்தில்
அழுதகறிகளை யப்போதுதானெடுத்துச்
செயகண்டியடித்து தெருவெல்லாந்தான்திரித்து
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே

திட்டசட்டமாகச் செய்வித்தாளந்நேரம்
ஒன்றுந்தவறுமல் உள்ளபடியேநடத்தி
வந்தாரவள்மனையில் வாழ்வாசிதானுமப்போ
இறுக்கும்பதியில் யியல்பாகத்தானிருந்து
பேத்திமார்பாட்டிமார்பிரியமுடனேயிருந்து
பாலோடும்நெய்யும் பதிவாயமுதருந்திச்
சாந்துபுனுகுஞ் சவ்வாதுமுதல்தானணிந்து
புஷ்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்சூடிச்
சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளையிலே
கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள்நடையில்வந்தார்கள்
வாசற்படியில் வந்துநின்றுளன்னேரம்
கண்டமராவதியாளும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
இருபேரும்நீங்கள் இனியமுதுகொள்ளுமென்றுள்
சத்திரத்தில்வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னுளே
அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியும்
இந்நேரம்நாங்கள் அமுதுகொள்வதில்லையெனப்
பலகாரம்நான்தருவேன் பதிவாகக்கொள்ளுமென்றுள்
பலகாரம்நாங்கள் பொசிப்பதில்லையென்றுர்கள்
எதின்பேரிலிச்சையென்று ஏந்திழையாள்தான்கேட்க
பாலின்மேலாசையென்றுள் பிராமணியுமப்போது
பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொண்டுவந்தாள்
காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணுரகொள்வதில்லை
கண்காணப்பால்தான் கறந்துதரவேணுமென்றுர்
இதுவுமொருசோதனையோ வென்றுமனதிலெண்ணி
ஆனைக்கறந்து அடைவாகத்தருவேனென்றுள்
அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
காராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
கொல்லவந்தகூற்றுவனும் குடுகுடெனஓடிவந்து
கொம்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
அணையவென்றுதானும் அமராவதிவரவே
அப்போதுபசுவுக் கதிககோபமுண்டாச்சு
காடிதழுநீர் கலந்துவைப்பதில்லையென்று
வைக்கலைபிடுங்கி வாரியேவைக்கையிலே
குத்தியெடுக்கக் கூறியகொம்பதனுல்

இருந்தாள் அமரா வதியுமிகக்கலங்கிக்
கதறத்தொடுத்தாளே காரிகையா ளந்நேரம்
வங்கியழுதாள் எமலோகந்தானறிய
தருமங்கள்செய்ததிலே தனக்கேடுவந்ததுண்டோ
பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைகுறுக்கிடவும்
துர்க்குறிகள்காட்டினது துஞ்சோதனையுமுண்டாக்க
எதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
எண்ணுததையெண்ணி யேங்கியேயுயிர்பிரிந்தாள்
கொல்லவந்தகூற்றவனும் கோலபிராமணியும்
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தானெடுத்து
கட்டினாப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
இருப்புத்தடியால் இறக்கமற்றுதானடித்துப்
பாப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிர்பிடித்து
அடித்தானேகூற்றவனும் அமராவதியாளைக்
காமவல்லிவென்றுமொரு காற்றுவந்துவீசிடவே
ஆகாரமின்னொளியு மதிககோபத்தோடுவந்து
இருப்புத்தடிமுறிந்து இறக்கமற்றூர்தான்விழவே
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தான்தெறிக்க
அப்போதுகூற்றவனு மானபிராமணியுந்
திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாரியந்நேரம்
இத்தனைக்குத்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தாளே
இவளைநாம்விட்டால் இயல்கணக்கரேதுசொல்வார்
கோபித்துக்கண்சீறிக் கொலைகளவிற்போட்டிடுவார்
எப்படியுந்தானிவளைக் கொண்டுமேபோகவென்று
இருபேருமாக நினைத்துமேதான்பணிந்து
வுலைக்கயிறுதானெடுத்து வரியவேதான்பூட்டிக்
கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையையந்நேரம்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர்முன்பாகச்
சித்திராபுத்திருஞ் சீறியேயேதுசொல்வார்
தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
காட்டிக்கொடுத்தாரே கடுந்தூதர்கிட்டவுந்தான்
பின்கட்டாய்க்கட்டிப் பிடறியிலேகுத்துமென்றூர்
செப்புத்தூணோடே சேரவேகட்டுமென்றூர்
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்வூத்துமென்றூர்
உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றூர்

அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாகி
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
சித்திரபுத்தினார் சிமானார்தான்கேட்டு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்கவென்றார்
அந்தப்படித்தூதுவர்க ளமராவதியாட்கு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துதான்கொடுத்தார்
பாணக்கமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
இதையுமறிந்தாரே யியல்பாகநற்கணக்கர்
மழுவையும்காய்ச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
சந்தனசேறாகத் தான்குளிர்ச்சியானதுவே
அப்போதொருகாற்று அவனிதனில்வந்தடித்து
கயிறுதெரித்துக் கடுந்தூரந்தான்விழவே
கணக்கருமப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
ஐந்துநூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டுடே
கல்லுங்கறடுங் காரமுள்ளுந்தான்படவே
கட்டியிழுக்கவென்றார் கண்விழிகள்தான்பிதுங்க
இந்தப்படி நாடெங்கும் இழுக்கலுற்றார் தூதுவர்கள்
அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
புட்பங்கள்தான்சொரிய பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
சாந்துபுனுகுஞ் சவ்வாதுமணந்தான்வீச
தாமரைத்தடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
இந்திரலோகம்போ லிருந்தாள்பொன்கொடியும்
வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
[illegible]ங்களானதெல்லாம தற்காத்து நின்றதுவே
வந்துகாற்றுக்கூடிக் கயிறுந்தெரிந்ததுவே
ஓடிவந்ததூதர் உரைத்தார்கணக்கருடன்
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
ஆனையைகட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
செப்புத்தூணட்டிச் சிறக்கவேதான்காய்ச்சி
செப்புத்தூணோடே சேர்த்துஇருக்குமென்றார்
[illegible]ல்லரைக்கூட்டிவந்து குறடுகள்தான்காய்ச்சி
காய்ச்சிவிடுங்கவ[illegible] கம்மாளர்வந்துநிற்க
அமராவதியு [illegible]பயமிடத்தொடுத்தாள்
கண்கள்தெரி[illegible]துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றார்

தண்ணீர்தவிக்குதென்றான் தாமக்குழலாளும்
சுத்தநீர்காய்ச்சி யிதம்பெறவேதான்கொடுத்தார்
பன்னீர்சலமாகப் பாங்குடனேதான் குடித்தாள்
அத்தையும்அறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்
இருப்புலக்கையாலே யடியென்றுருத்தமனூர்
அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
வீறிட்டசத்தம் விமலனூர்தானறிந்து
சிருட்டித்தாரந்நேரஞ் செட்டிச்சிநோகாமல்
மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
காற்றும்புயலுங் கனமாகிவந்திடவே
செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேரக்குளிர்த்துவே
கொல்லர்குறடுங் குளிர்ச்சிகளானதுவே
தாமக்குழலாளுந் தற்சொரூபமாயிருந்தாள்
இன்னமொருவுபாயமா மெடுத்தாரேயுத்தமனூர்
அரையளவுகுழிகள் ஆழமாய்வெட்டியதில்
செட்டியம்மைதனைச் சீராகத்தானிருத்தி
கைகள்தனைப்பின்னிக் கட்டாகத்தானிருக்கி
உச்சிமயிரை யொருமிக்கத்தான்வகிர்ந்து
மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையாய்முடித்து
ஆனைதனைகொண்டுடற யடித்துவிடுமென்றுரைத்தார்
இந்தமொழிகேட்டுடனே யேங்கினாள்பைங்கொடியும்
அப்போததூதுவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
தருமங்கள்செய்ததெல்லாந் தழைத்துமிகவோடிவந்து
காற்றுபுயலுங் கடுகெனவேதானடித்து
எல்லாரையுமமுக்கி யெறிந்ததேபூமியிலே
அதையுமறிந்தார்கள் ஆனதொருநற்கணக்கர்
அட்டைகுளத்தி லமுந்தவேதள்ளுமென்றார்
தாமரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
அட்டைகுளத்தி லமுந்தநற்பாவிக்கு
செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
வாசம்பொருந்தி மணந்தேயக்குளமும்
செக்கிலேபோடடுத் திருகுமென்றாராழிகையை
வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்கி
அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
தாயில்லாபிள்ளை நின்று தவிக்கிறதைக்கண்டானே
பின்னேதனையெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்து

கண்ணீர் துடைத்துக் கடுகவனுப்பினளே
ஆதரவுசொல்லி யனுப்பினாள்பிள்ளைதனை
உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணியருஞ்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான்போட்டு
ஆட்டவேணுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்
செட்டிச்சியப்போ சிவனை நினைந்தழுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
ஆலைகள்பட்டு அழகுவடந்தான்முறிந்து
செப்புத்தகர்ந்தவுடன் செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடியேதாதுவர்க ளொருவருமேகாணுமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதுசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசகாற்று அதிகோபமாகவந்து
செக்குத்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடினார்தாதுவர்க ளொருவருமேதான்காணும்
அமராவதியாளு மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைகேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியாளை யழிநரகில்தள்ளுமென்றார்
நரகத்தைக்கண்டாளே நல்லதொருமாதும்
நரகத்திலேகிடந்த பாவியர்களெல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்குழியாயினதே
அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்
எண்ணையும்பிண்ணுக்கும் எடுக்கவென்றாரவள்தலையில்
விற்றுவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரந்நேரம்
அந்நேரந்தாதுவர்கள் அவள்தலையிற்றானெடுத்து
எழுதெருவும் மியல்புடனேகூறிடவே
கொள்ளுவாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டணத்துள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியவரைச்சற்றும் புகழ்ந்தரியாப்பாவியிட
யெண்ணையும்புண்ணுக்கு மினிவாங்கலாமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைதானடைத் [தார்
தெருவுகளெல்லாஞ் சேரவேதான்சுமந்து
கடுத்துத்தெரிக்க கண்மண்டைதான்பிதுங்க
அமராவதியாளும் அனியாயமென்றழுதாள்
ஐயையோதெய்வமே அரும்பாவஞ்செய்தேனே

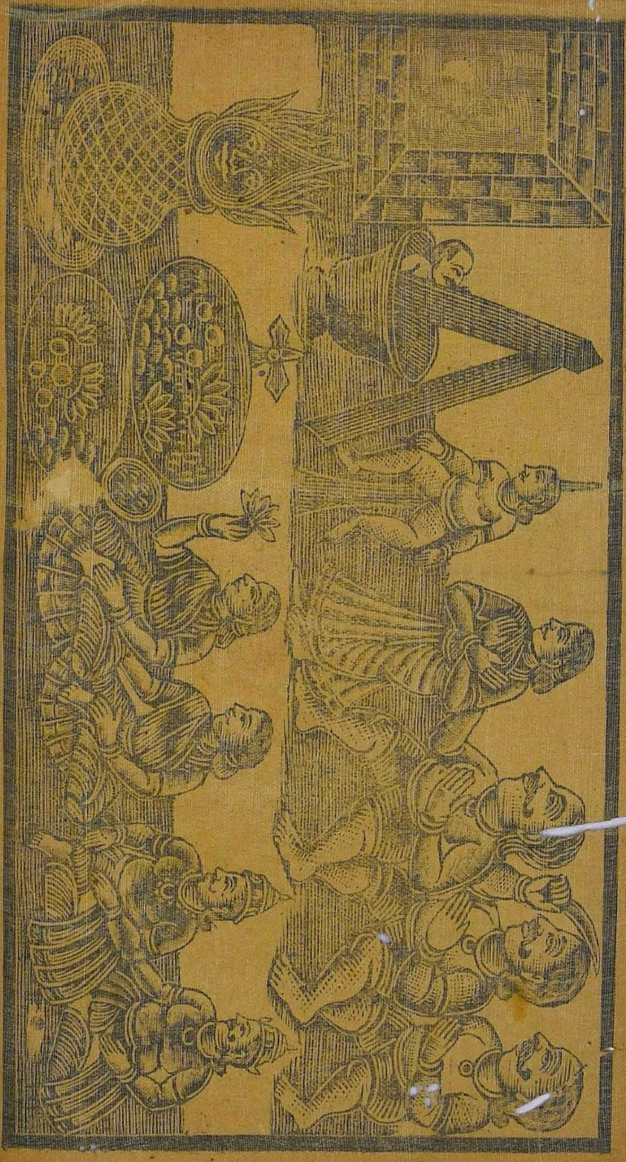

இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கோவரவேணும்
விதியை நினைத்தந்தணர் வீதியில்வந்தவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடிவந்து
என்னெயும்பிண்ணாக்கு மிறக்குமென்றாளப்போது
அந்தக்ஷணமே யிரக்கினாளப்போது
தண்ணீர்தவிக்குதென்றார் தாமக்குழலாளும்
நீர்மோர்பெருக்கி னிறையவேகொண்டுவந்தார்
கொண்டுவந்த நீர்மோரை குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
தாகந்தெளிந்து தனைநீர்த்தாள்செட்டிச்சி
பிராணியுமப்போ பெருத்தமொழியுரைத்தாள்
அமராபதியாள் அருகிந்துகேட்கலுற்றார்
அன்னமேதேனே யமராவதியாளே
நீயெத்தனை தருமம் நிலையாகச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரரைச் சிந்தையில்வையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திதனில்வையாமல்
யமதருமர்வாசலிலே யிருந்துகணக்கெழுதப்
பசுவின்வயிற்றில் பாலகனாய்வந்தவரை
அவரை நினையாமல் அனியாயம்போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுதப்
புண்ணியனார்வந்து பிறந்ததறியாயோ
இத்தனைபாடுபட்டும் எள்ளளவும்புத்தியில்லை
அவரை நினையாமல் அவதிமிகப்பட்டாயே
அவ!நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்னாலேதானும் மூலகெங்கும்தானறிய
கட்டிவந்தேயுன்றனைக் கோரணிகள்செய்கின்றார்
என்றேபிராமணி எடுத்துரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதிவாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
சித்திராபுத்திரரே சிவனார்பெருங்கணக்கர்
பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தவரே
காணுதகாட்சியெல்லாங் காட்டிவைத்தார்சிமானும்
அவரை நினையாம லல்லலெலலாம்பட்டேனே
அறியாமல்நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில்விழுந்து மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
அநீலெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே
செய்தபிழைபொறுப்பீரென்றுசொல்லித்தெண்டனிட்டு

கணக்கருமப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
சித்தந்திரும்பித் திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து தேகமெல்லாந்தான் தணிந்து
என்னை நினைந்ததினால் என்னோடுடன்பிறப்பும்
இவளுக்குநற்பலனும் இனிகொடுப்போமென்றுசொ
ல்லி, ஸ்நானங்கள்பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினர்கண்
ஸ்நானங்கள்செய்து தவத்தையுந்தான்முடித்து
சிவனை நினைந்து திருநீறுதானணிந்து
சித்திராபுத்திரரே சீமானேயென்றுசொல்லி
கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள்வந்துநின்றாள்
அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆனையைவரவழைத்து
திருபஞ்சனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான்சொரிந்து
பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான்கொடுத்தார்
ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான்கொடுத்தார்
எல்லாப்பழமு மினிமையாய்த்தான்கொடுத்தார்
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தருமத்தையெல்லாம்நாம் தவறாமல்செய்திடவே
என்னையிழுத்துவந்து இடறுகள்செய்வானேன்
வகைவிபரமாக வசனிக்கவேணுமென்றாள்
அப்போதுநற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு
உன்னாலேயென்பே ருலகமெல்லாமுத்தமிக்கு
செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
என்னேன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவார்
இந்தவிரதம் எடுக்காமற்போனவர்கள்
நீபட்டதெண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
அப்படிக்குவாரமல் உன்னையழைத்துவந்தோம்
என்னாலேமோட்ச மடையவென்றேயுன்னை நான்
கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாள்கேட்டிடுவா
அறிவித்தால்நானு மப்படியேநடப்பேனென [ள்
சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுர்ணையில்
பூதலத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுச்செந்துவெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுடனே யடைவாகநோன்பிருந்து
ஆறுகுளத்திலே அன்பாகத்தான்முழுகி
திருநீறணிந்து சிவனைமிகவணங்கி

சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
புதுப்புணிகளெல்லாம் பூட்டியலங்கரித்து
சாந்தாற்றறைமெழுகிச் சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
வாழைக்கமுகு வான்கமுகு தானிறைத்து
பழக்குலைகளாலே பாங்காயலங்கரித்து
மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி
பலகைதனைப்போட்டு பாவாடைமேல்விரித்து
வேழமுகத்து விநாயகனை முன்புவைத்து
பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின்விளக்கேற்றி
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்புடனே தான்படைத்
து, கடலைதுவரைமுதல் காராமணிப்பயறும்
பயிறுவகையுள்ளதெலாம் பாங்குடனே தான்படைத்து
பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
பச்சரிச்சிபாணக்கம் பாங்குடனே தானும்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கூடவைத்து
உப்புமுதற்கற்பூர முள்ளதெல்லாந்தான்படைத்து
எள்ளுநபருத்தி யேற்றதொருமுத்துகளும்
இத்தனையும்நன்றா யியல்பாகவைத்தபின்பு
புதுப்பானை தன்னிலே பொங்கலிட்டுக்கீழிறக்கி
இருக்கண்ணமுதுஞ் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியும்பாற்குழம்பும்
கறிவகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
தயிருமூறைத்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்
நேமநிட்டையாக நைவேத்தியஞ்செய்து
அரகராவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
தூபம்புகைகாட்டித் தோத்திரங்கள்செய்துநன்றாய்
சூடன்பணிமாறிச் சூழக்குலவையிட்டு
வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆசாரியர்தன்னை யன்புடனேகூட்டிவந்து
கட்டாகநன்றாய்க் கதைகள்படிக்கவைத்து
இன்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைத்தான்கேட்டுக்
கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டு
இப்படிநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கும்
இந்தக்கதையை யெழுதிப்படித்தோர்க்கும்

எல்லாப்பதமுங் கொடுப்போம்நாமேந்திழையே
புத்திரசப்பத்தும் புண்ணியமுமுண்டாகும்
மங்கிலியவ்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பார்
இந்தப்படிநோன்பு எல்லோருந்தானிருக்க
பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துபறைசாற்றிடென்று
இந்தப்படிகணக்க ரியல்பாயுரைத்திடவே
நயினருரைத்தபடி நன்றாய்க்கருத்தில்வைத்து
தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெருவோமுத்தமரே
சித்திரபுத்திரரே சீமானே நீர்கேளீர்
உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
என்தர்ம்மெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
சித்திரபுத்திரற்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
பூலோகத்திற்போய் பொருந்தவேதான்வந்து
தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும் [முன்
போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளென்
றாறுவயதிருப்பாய் நூற்றாண்டுசென்றபின்பு
உன்னையும்நானு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
ஆனதினால்நீயு மாக்கையழியுமுன்னே
பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்லி
அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்
அங்குநடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கூறியகொம்பதினால் கொன்றபசுத்தானும்
இறையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங்கூடாமல்
கண்ணீரொழுகிக கதறுதேநற்பசுவும்
அமராவதியாளென அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள்தான்கூடி
கூப்பிட்டழுது கோவிந்தாவென்றிடவே
ஆண்டிபரதேசி அனியாயமென்பதுவே
அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தாலெடுத்து
செய்யுஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்சூட்டி
பட்டுமுடுத்திப் பாடைமேற்போட்டு
மாலைக்கழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்தார்
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்கி

குறவைதனைமுழங்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகூட்டையானதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழங்கி
மயானக்கரையில்வகைவகையாய்ப்பந்தலிட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கு
கருமங்கள்செய்தார்கள் காரிகைக்குமப்போது
கொள்ளிகள்வைத்து குடமுழுடைத்தார்கள்
இப்படியாக விருக்குந்தருவாயில்
வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
அமராவதியாளை அனுப்பினாந்நேரம்
மயானத்துறைக்கு வந்தாளேதேரோடும்
கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
செட்டிச்சியார்தனக்குச் சிவன்பிறந்ததுவே
நித்[illegible]தெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தாய்சீமானே
படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர்சீமானே
இப்படி நினைந்து ஏகினாளுத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தளர்ந்திடவே
அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்
உற்றார்வுறவுடையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
போசனம்பண்ணுவித்துப் போகவிடைகொடுத்தாள்
கருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்
நயினார்தன்நோம்பு நன்றாகவிருக்கவென்று
நாயனார்தம்மிடத்தில் தானுமிகப்பயந்து
ஸ்ரீபுருஷாள் தானுஞ்சிறக்கவேநோன்பிருப்பார்
சித்திரைமாதம்பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீருய்ப்பவுராணையில்
பறையோசைகேட்டுப் பதம்பெற்றோமென்றுசொல்லி
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுடரெல்லாம்
நயினார்திருநோன்பு நன்றாகத்தானிருங்கள் [வே
என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிட
பலகைதனைப்போட்டுபாவாடைமேல்விரித்து
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து

தேங்காய்ப்பழமுஞ் சிறக்கவேதானும்வைத்து
சர்க்கரையெள்ளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
பருப்பரிசிபாணக்கம் பாங்குடனேதான்படைத்து
கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம் கட்டாகதான்படைத்துப்
பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்து
திருக்கண்ணமுதுஞ் சேகரமுந்தானும்வைத்துப்
புத்துருக்குநெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
தூபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்து
தெண்டனிட்டுதான்பணிந்து திருநீறுந்தானணிந்து
ஏங்கிப்பரதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
உத்தமனுர்தாமு முடனேயறிந்தார்கள்
இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடி நினைத்தார்
பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகச்சொல்லென்று
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தான்பார்த்து
எந்தன்பிறப்புவளர்பபு யெல்லோருந்தாமறிய
என்னேன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
வேணுமென்று நினைந்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
அமராவதியாளை யன்புடையமாதாசை
வரவழைத்துதானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள்செய்துமிப்
பூலோகத்துள்ள புகழ்ந்துமனுடற்குரைததாள்
விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
எந்தன்பிரப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லே
சிவனுருமப்போது சிந்தைமிகவுண்டாகி
பார்வதியம்மாளைப் பக்கத்திற்ருனழைத்து
புத்திரநற்பிறப்பைப் [illegible]ம்
பார்ப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியுங்
கையிற்பிரம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமும்
தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
ஏதுககு நீயும் வுரைத்திடுவாயுத்த[illegible]யே
அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டா[illegible]கி
நயினர்திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
தயங்குறோமென்றுள் தாமக்குழலாளும்
அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்[illegible]ளேபுத்தகத்தைச்
கேளுங்களிக்கதையை கிருபையுட[illegible]சொல்லுகிறேன்

நாட்டுக்கணக்கர் நமனார்பெருங்கணக்கர்
பூலோகத்துள்ள புகழ்ந்தமனுவிருக்கம்
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
எமதர்மன்வாசலிலே யிருந்துகணக்கெழுதும்
பிறப்பும்வளர்ப்பும பேரானநல்வாழும்
தவத்தாலேவந்ததை தானேயுரைத்திடுவாள்
பசுவின்வயிற்றில் பாலன்பிறந்ததுவும்
சப்புதலத்திற் றூமலையாயிருந்ததுவும்
எல்லாக்கதையும எடுத்துரைத்தாள்பிராமணியும்
புத்தகமுந்தானும் பொன்னிலெழுத்தாணியுடன்
கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனேயிருந்து [ர்
தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுவாங்கியிட்டா
சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான்கொடுத்தார்
அ[illegible]வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்கொ
மாலைகழுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய [டுத்தார்
ஆபரணம்பூஷணமு மண்பாகத்தான்கொடுத்தார்
இப்படியேவரிசைபெற்று யேகினாள்பார்வதியும்
சிவனாரிடத்திற் சேந்திருந்தாள்பார்வதியும்
புத்திரனாரிடத்திற் போனதொருசேதியெல்லாஞ்
சிவனாருங்கேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
செப்பினால்பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
புத்திரருமப்படியே புகழ்ந்துமிகத்தொழுது
இயமரிடம்வருவதற்கு யேற்றவிடைவாங்கி
புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
இந்தக்கதையை யின்பமாய்க்கேட்டவர்கள்
அமராவதியாட்கு அறிவும[illegible]ண்டாச்சு
செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
நாளுக்குநாளதிகம் நன்றாய்தழைத்ததுகாண்
கேட்டபேரெல்லோருங் கிளைகளுடன்வாழ்ந்திருப்பார்
நினைத்தபடி முற்றும நீடூழிவாழ்ந்திருப்பான்
அமராவதியாட்கு ஆண்டுகிடைத்ததுவே
நோன்புகள்செய[illegible]ட்கு நாருண்டுசென்றவுடன்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெரிந்து
நோன்பு[illegible]றவாடல். நாருண்டுதானிருந்தான்
அவனையு[illegible]ழைக்கவேவேணுமென்று
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூட்டிவரவேணும் ..

பூந்தேரனுப்பினர் புண்ணியனாரன்புடனே
அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்
நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருந்தாள்
சிவலோகம்போகிறேன் செகத்துள்ளபுண்ணியரே
நோன்புவிரதத்தை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையைப்
பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெறுங்கள்புண்ணியரே
என்றுமிகச்சொல்லி யேற்றதொருஉத்தமியும்
அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
தானதருமங்கள் தயவாகத்தான்கொடுத்தாள்
பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைத்தாள்
சிவபூஜைகுருபூஜை செய்துமேதான்முடிக்க
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூடுகிறேனெனவுரைத்தாள்
இந்தப்படிசொல்லி யிருக்குந்தருவாயில்
அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபூந்தேரும்
அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
இருபேருமொன்றாய் ஏறினாள்தேர்மீதில்
சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனார்கள்
பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
சொர்க்கத்துவாசலையுந் திறக்கவேசொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
சிவனோடுமையாளைச் சேரவேதெண்டனிட்டுச்
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாளுத்தமியாள்
தருமங்கள்செய்யவின்னந் தானிதனில்தரிப்பதற்குள்
புத்திரரும்படியே பெருந்தத்தரிப்பதற்குப்
பிரமாவைப்பார்த்துப் பிறப்பிக்கச்சொல்லினர்காண்
அந்நேரம்பிர்மாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
தலைமகளாகப் பிறப்பித்தாரன்னேரம்
தருமராசாவையுந் தலைமகனுப்பிறப்பித்தார்
ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புறவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்தப்பிறவியிலும் அப்படியேதானதர்மம்
புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்துநடத்தினர்காண்
அன்னக்கொடிகட்டி படைவாகத்தான்வாழ்ந்து
தவறுமல்நோன்பு தானிருந்தாரதுபார்த்து
அப்படிவாழ்ந்தே யாண்டிருந்தனபின்பு

சித்திரபுத்திருந் தேரையனுப்பினர்காண்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லா இருவரையும்
இன்னமுந்தான்பிறக்க வேணுமோயேந்திழையே
என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்க
இறப்பதுவும்பிறப்பதுவும் இனியெனக்கு ஆகாது
கலியுகங்கள்வந்து கலந்துமேபுண்ணியரே
அதர்மங்கள்வந்து அழிக்குமேபுண்ணியரே
நட்சேத்திரபதவி நலமாகவருளுமெனச்
சிவனரிடத்திலவர் செய்திகள்தானுரைத்து
அந்நேரம்பிர்மா அப்படியேசெய்துவைக்க
நட்சேத்திரப்பதத்தில் நன்குடனேவாழ்ந்திருந்தார்
இந்தக்கதையை யெடுத்துரைக்கக்கேட்டவர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போலன்னைசுற்றம் முசியாமல்வாழியவே
எல்லோரும்நன்றாயினிதாக வாழியவே
சித்திரபுத்திரனர் சீமானும்வாழியவே
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமும்வாழியவே
நெல்வேலிநாதர் நெடுங்காலம்வாழியவே
காந்திமதியம்மாளும் கணபதியும்வாழியவே

அமராவதிகதை முற்றிற்று.

11894